

അൽഭുത കന്യക

ഒരു ജീവചരിത്രം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ

റവ. ഫാദർ. എം. സി. ഗീവരഗിസ്.

(മുണ്ടാകത്തിൽ. പാണ്ടുങ്കരി, തലവടി, A. O. P. O.)

Travancore.

ഒന്നാം പതിപ്പ് കാപ്പി 1000.

Copy right reserved

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം

വ്യാജനീതികരമാകുന്നു.

Price Re. 1.

THE REV. DR. M. G. GEIVARIGHESE
MUNICIPALITY
THALASSERY

Printed at the M. G. M. Press Tiruvalla—1946.

റവ. ഫാദർ. എം. സി. ഗീവരഗീസ്

മഖവുര.

ക്രൈസ്തവ സഭയിൽ അനേക പരിശുദ്ധന്മാരും ശുദ്ധിമതികളും ദാശാകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മാലാഖയേപ്പോലെ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിട്ടുള്ള അതൃത സ്രീകൾ തുലോം വിരളമത്രെ. ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു അതൃതകന്യകയേപ്പറ്റി ലോകം അറിയുന്നതിനും ആ യുവതിയുടെ അനുഭവങ്ങൾ വായനക്കാർക്ക് പ്രയോജനമായിരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ഈ പുസ്തകം എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. പ്രസ്തുത കന്യകയുടെ 121 കേടും 5-ാം തീയതിയിലെ രേഖാമൂലമായ അനുവാദത്തോടുകൂടി ആ പുണ്യവതിയിൽനിന്നു നേരിട്ടും, മറ്റും അനുഭവസ്തന്മാരിൽനിന്നു അതിന്റെ പരമാർത്ഥങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചുരുക്കിയ സമയംകൊണ്ട് ഈ ചെറുപുസ്തകം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബാലികാബാലന്മാരും സ്രീപുരുഷന്മാരും നിഷ്പ്രയാസം വായിച്ച് മനസ്സിലാക്കണമെന്നു കരുതി കഴിവുള്ളതോളം ലളിതമായ ഭാഷയിലാണ് ഇതു എഴുതിട്ടുള്ളതു്.

അതൃടി പിശകുകൾ അൽപമായി വന്നിട്ടുള്ളതു് സാവകാശമില്ലായ്കകൊണ്ടാണെന്നു് പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മേലാൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ വേറെ പതിപ്പ് ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ ഈ നൂനതകളും മറ്റും പരിഹരിച്ച് ഭാവിയിൽ ഈ കന്യകയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രധാന സംഭവങ്ങളും ചേർത്തു് പുസ്തകം വിപുലപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താമെന്നു് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ഈ പുണവതിക്ക് പഞ്ചമി വകൾ പ്രത്യക്ഷമായ സമയം അത് നേരിട്ടുകണ്ടിട്ടുള്ള അട്ടച്ചാക്കൽ വെരി റവ. പി. ഐ. മാത്യുസ് റമ്പാൾ അവാർകളും, നിരണത്തു് പനയ്ക്കാമറത്തു് റവ. ഫാദർ. പി. കെ. അലക്സാണ്ടർ അവാർകളും ഈ കനകയെ സഞ്ചിപ്പിച്ചു് അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഏഴുതി അയച്ചുതന്നതിൽ ഞാൻ അവരോടു് അതിവേഗം മറുപടിയിരിക്കുന്നു.

എന്നും, ഗ്രന്ഥകർത്താ,
 റവ. ഫാദർ. എം. സി. ഗിന്നിഫീൽ

ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന അൽഭുത കന്യക.

പ്രാരംഭം.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന അനേകക്കോടി ജനങ്ങളിൽ ഭൗതികമായ ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളിൽ നിന്ന് പരിപൂർണ്ണമായി വെടിഞ്ഞു ആത്മീയഭക്ഷണം (വി. കബ്ബാന) കൊണ്ട് മാത്രം ജീവിക്കുന്ന പുണ്യവതിയായ ഒരു അൽഭുതകന്യകയുടെ ചുരുങ്ങിയ ഒരു ജീവചരിത്രവും ആ പുണ്യവതിക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ആത്മീയ അനുഭവങ്ങളും ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതിന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. പതിനെട്ട് വയസ്സുമാത്രം ഇപ്പോൾ പ്രായമുള്ള പ്രസ്തുത കന്യക ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ജീവചരിത്രം പൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളതല്ല. ലോകരക്ഷിതാവായ മശിഹായിക്ക് തന്റെ കൃതുമരണത്തിൽ ശത്രുക്കളായ യഹൂദന്മാർ തിരുക്കൈകളിലും കാലുകളിലും മാർപ്പിലും ലഭ്യമായ പഞ്ചമുറിവുകൾ 1118, 1119, 1120. ഈ ആണ്ടുകളിൽ പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിൽ പ്രസ്തുത കന്യകയ്ക്കും തന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സാധാരണ

സംഭവമല്ലാത്ത രണ്ടു അതിശയങ്ങൾ ആ കന്യകയിൽ ഒന്നുപേൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ ദൈവം തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

യൂറോപ്പിൽ ഒന്നരണ്ടു കന്യാസ്ത്രീകൾക്ക് പഞ്ചമുറിവുകൾ മാത്രം തങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ കാണപ്പെട്ടതായി പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആ സ്ത്രീകൾക്ക് ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ കൂടാതെ ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള നൽകാരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. - ദൈവം ഓരോകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ തന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നത് വിവിധങ്ങളായ മാറ്റങ്ങളിൽ കൂടിയാണ്. സഭാപ്രവർത്തനം വഴിയായും സംഭവങ്ങൾ മുഖാന്തിരവും സൃഷ്ടിവൈവിത്ര്യംകൊണ്ടും ദൈവം മനുഷ്യരെ തന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തു ജീവിപ്പാൻ വിളിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ അന്ത്യകാലത്തു ദൃശ്യമായ അത്ഭുതങ്ങൾ വഴിയായും ദൈവം മനുഷ്യജാതിയെ തന്നോടു അടുപ്പിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

(നമ്മുടെ കിമാനായികയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ദർശനങ്ങളും പരിശുദ്ധ റൂഫായുടെ വ്യാപാരങ്ങളും അത്ഭുതകരമായ അനുഭവങ്ങളും വായിച്ച് അറിയുന്നത് അനേകർക്ക് ദൈവീകബോധവും ആത്മീയചിന്തയും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും എന്ന് കരുതുന്നു.)

അദ്ധ്യായം 1.

ജനനം.

തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സ്വന്തം സമൃദ്ധമായ തിരുവല്ലാതാലൂക്കിൽ കടപ്ര പകുതിയിൽ വളഞ്ഞവട്ടം മുറിയിൽ പുരാതനമായ തൈക്കടവിൽ മി. വരഗീസ് കരുവിളയുടേയും, ഭായ് ശോശാമ്മയുടേയും ദ്വിതീയ സന്താനമായി നമ്മുടെ കഥാനായികയായ “അച്ചാമ്മ” (മറിയാമ്മ) 1102 കക്കടകമാസം പത്താംതീയതി തിരുവാതിരനക്ഷത്രത്തിൽ ജാതയായി. മതാപിതാക്കളുടെ സൂക്തഫലമോ, അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തിയോ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക തിരുവിഷ്ണുമോ, ഏതായാലും ഈ കുട്ടി ചെറുപ്പം മുതൽ സ്വജനങ്ങളുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയായി സൽസ്വഭാവത്തിലും ദൈവഭക്തിയിലും വളർന്നുവന്നു. മതാപിതാക്കളും ബന്ധുജനങ്ങളും ഓമനപേരായി വിളിക്കുന്ന “കുഞ്ഞമ്മ” എന്ന നാമധേയം ദേശവാസികളും വിളിച്ചുവന്നു. മതാപിതാക്കളുടെ പ്രഥമ പുത്രിയായിരുന്നതിനാൽ പ്രസ്തുതകുട്ടിയെ അവർ വളരെ ലാളിച്ചുതന്നെ വളർത്തി.

വിദ്യാഭ്യാസം.

മാതൃഭാഷാഭ്യസനത്തിൽ നമ്മുടെ ബാലിക ഒന്നരമുറക്കും ക്ലാസ്സുകൾ വീട്ടിനുസമീപമുള്ള വളഞ്ഞവട്ടം പ്രൈമറിസ്കൂളിലും മൂന്നും, നാലും ക്ലാസ്സുകൾ, പ

രിശുദ്ധ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായതു ആ വിശുദ്ധന്റെ പാദസ്തർശനത്താൽ പരിപാദനമാക്കപ്പെട്ടതുമായ നിരണത്തുപള്ളിയുടെ വക സെൻറ് മേരീസ് പ്രൈമറിസ്കൂളിലും പാരിച്ച് പസ്സായി അതിന്റെശേഷം പ്രസ്തുതപള്ളിവക ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽസ്കൂളിലും പാരിച്ച് തേഡ് ഫാറം ജയിച്ചു. പ്നീട്ട് തിരുവല്ല തിരുമുഖപ്പുരം ബാലികാമഠം ഹൈസ്കൂളിൽ ചേന്ന് ഒരുക്കൊല്ലം അഭ്യസിച്ചു. അനന്തരം പെരിങ്ങര പ്രിൻസ് മാർത്താണ്ഡവർമ്മ ഹൈസ്കൂളിൽ ചേന്ന് ആ ബാലിക രണ്ടുക്കൊല്ലം പാരിച്ചു.

118-ാമാണ്ടു മുതൽ വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ കഥാനായിക തീരെ വിമുഖയായിതീർന്നു. കാരണം പ്രാർത്ഥന, ധ്യാനം ഇവയ്ക്ക് വേണ്ടി അധികസമയവും ചെലവിടണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടായിരുന്നു.

120-ാമാണ്ടു ആറാംഹാറത്തിൽ ആദ്യവർഷം ആ ബാലികയെ പബ്ളിക് പരീക്ഷയ്ക്ക് ചേർക്കാനായിരുന്നതിനാൽ കവിതനായ പിതാവ് മകളെ ശിക്ഷിക്കാതെയിരുന്നില്ല. അടുത്തവർഷം സ്കൂളിൽ പോകണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം തന്നെ അശ്ശേഷം ഇല്ലാതായി. എന്നാൽ പിതാവിന്റെ കർശനമായ ആജ്ഞയെ ശിരസാവഹിച്ചു. 121-ാമാണ്ടും സ്കൂൾ ഹൈനൽ ക്ലാസ്സിൽ പാരിച്ച് പബ്ളിക് പരീക്ഷയ്ക്കുചേർന്നു. കണക്ക് ഒഴിച്ചുള്ള എല്ലാവിഷയങ്ങൾക്കും ആ ബാലിക വളരെ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവൾ ആയിരുന്നു “പാഠവിഷയങ്ങളിൽ കണക്കിനാണ് എ

നിക്കു പ്രയാസം" എന്ന് ആ കന്യക ഇതു എഴുതുന്ന ആളിനോടു തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ഇംഗ്ലീഷിൽ നന്നായി സംസാരിക്കുന്നതിനു് തക്ക പാടവും ആ ബാലികക്കു് സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ശുദ്ധമായ മലയാളഭാഷയിൽ ഭംഗിയായി പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും ആ കന്യകക്കു് പ്രയാസമില്ല. ആരാഘാറത്തിലെ പബ്ളിക്കു് പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞശേഷം വിദ്യാഭ്യാസം മതിയാക്കുന്നതിനും ശിഷ്ടായസ്സു് ധ്യാനത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനും ആ കന്യക തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ബാല്യകാലത്തിലെ അനുഭവങ്ങൾ.

നമ്മുടെ ബാലിക നാലാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തു് എപ്പിലപ്സി (ഒരു മാതിരിമയക്കം) എന്ന രോഗം പിടിപെട്ടു. അവിചാരിതമായ സമയത്തു് ഉണ്ടാകുന്ന പ്രസ്തുതരോഗം ആ ബാലികയേ വല്ലാതെ ഉപദ്രവിക്കുകയാൽ അതിന്റെ സൗഖ്യത്തിനു് വേണ്ടി അവൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു തുടങ്ങി. ഏതു രോഗവും ഉപദ്രവങ്ങളും പ്രാർത്ഥനയാൽ സൗഖ്യമായിതീരും എന്ന് ആ ബാല്യപ്രായത്തിൽ തന്നെയും അവൾക്കു് വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നു. സാത്താന്റെ പരീക്ഷകൾക്കും പീഠകൾക്കും പ്രാർത്ഥനയല്ലാതെ മറെറാരതൃഷ്ടധം ഫലിക്കയില്ലെന്നു് ആ ബാലികക്കു് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു "ഉപവാസത്താലും പ്രാർത്ഥനയാലും അല്ലാതെ ഈ ജാതി ഒഴി

ഞരുപോകയില്ല" എന്നുള്ള മൗശിഹായുടെ തിരുവചനങ്ങളിൽ അവൾ ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചു. ബാല്യപ്രായത്തിൽ അപൂർവ്വമായും അസാധാരണയായും മാത്രം ഉണ്ടാകുന്ന ഈ ദൈവികചിന്ത നമ്മുടെ കഥാനായികയിൽ ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന ഇവകൊണ്ട് മാത്രം തന്റെ രോഗം സൗഖ്യമാക്കുന്നതിന് ആ ബാല്യക നിശ്ചയിച്ചു. തന്റെ പിതാമഹിയുടെ കടുപ്പമായ നിരണത്തു് ഇലഞ്ഞിക്കൽ വീട്ടിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട്, അവിടുത്തെ കടുപ്പവക മാർ ബസ്സേലിയോസ് പള്ളിയിൽ ഒരാഴ്ചത്തെ ധ്യാനം എടുക്കുന്നതിന് അവൾ ഉറച്ചു.

അതിനുവേണ്ടി അവൾ നിരണത്തു് ഒരാഴ്ച താമസിച്ചു. അതിരാവിലെ പ്രസ്തുത പള്ളിയിൽ ചെന്നു് പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങിയാൽ സന്ധ്യനമസ്കാരം വരയും അവിടെ താമസിക്കും. ഈ ഉപവാസ ആഴ്ചയിൽ ദിവസം ഒരുനേരം 'മാത്രമേ ആ ബാല്യക ഭക്ഷണം കഴിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. അവളുടെ ഉപവാസത്തിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം മാർബസ്സേലിയോസ് പള്ളിയിൽവെച്ചു് പകൽ മൂന്നുമണിക്ക് അവൾ തനിയെ ധ്യാനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു അശരീരിവാക്കു് കേട്ടു "നീ എന്റെ പൊളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന സഭയെ ചെന്ന് പണിയുക? നാല്പത്തിഒന്നുദിവസം പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും ജീവിച്ചാൽ നിന്റെ സുഖക്കേടു് മാറ്റി ഒരു പ്രത്യേക നൽവരം ഞാൻ നിനക്കു് തരും" ഇപ്രകാരമുള്ള അശരീരിവാക്കു് കേട്ടപ്പോൾ ആ ബാല്യക അതുതപ്പെട്ടു് മടുബ

ഹായുടെ നേരേ സൂക്ഷിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, വെള്ള നിലയങ്കിടായിച്ച് ശിരസ്സിൽ മുൾകിരീടവുമായി പ്രകാശ കതിരുകൾ ചിതുന്ന മ്ശിമായെ അവൾ കണ്ടു. തന്റെ പ്രഭാകിരണങ്ങൾകൊണ്ട് അവളുടെ കണ്ണുകൾ മങ്ങിപ്പോയി. അവിചാരിതവും പ്രഥമവും ആയ തന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ ആ ബാലിക ഭയപ്പെട്ട് ശിർസ്സു നമിച്ചു. മ്ശിമാ തന്റെ വലത്തുകൈനീട്ടി അവളെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ഉടനേ അപ്രത്യക്ഷമാകയും ചെയ്തു. സന്ധ്യപ്രാത്മനയും കഴിഞ്ഞു ആ ബാലിക വീട്ടിൽചെന്നു് ഈ വിവരങ്ങൾ എല്ലാം അവൾ മറുജീവരോടു പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ കേട്ടവരിൽ ചിലർ അതു വിശ്വസിച്ചില്ല. പിന്നെയും നാലുദിവസങ്ങൾക്കു് അവിടെ താമസിച്ച് ഉപവാസദിവസങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം അവൾ വീട്ടിലേക്കുപോയി.

പിന്നീടു് കത്താവു് അവളോടു കല്പിച്ചതുപോലെയുള്ള നാല്പത്തിഒന്ന് ദിവസത്തെ ഉപവാസത്തു് ആ ബാലിക നിശ്ചയിച്ചു. വീട്ടിലുള്ള മാതാപിതാക്കളുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി അവൾ തന്റെ ഉപവാസം ആരംഭിച്ചു. ഈ ധ്യാനദിവസങ്ങളിൽ ബുധൻ, വെള്ളി ഉച്ചവരെ ഉപവാസം, ശനി, ഞായർ, പരിപൂർണ്ണ ഉപവാസം. ഇങ്ങനെ അവൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഈ ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം ആ ബാലികയുടെ ആഗ്രഹം തന്റെ രോഗം സൗഖ്യമായി കിട്ടണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശം മുൻനിർത്തി എപ്പോഴുമുള്ള പ്രാത്മനയും ധ്യാനവും നടത്തിവന്നു.

യേശു മശിഹാ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

നമ്മുടെ ബാലികയുടെ 41 ദിവസത്തെ ഉപവാസത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഒരുദിവസം തന്റെ താമസവീടായ ഇലഞ്ഞിക്കൽ കാക്കനാട്ടു കഴിയിൽ ഇട്ടുപുളന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ച് വീണ്ടും ഒരു ദർശനം ഉണ്ടായി രാത്രി എടുമണിയായി. അന്ധകാരം സർവ്വം വ്യാപിച്ചു. കഞ്ഞിയുടെ സന്ധ്യാനമസ്കാരവും ധ്യാനവും ഇനിയും തീർന്നിട്ടില്ല. അവളുടെ പ്രാർത്ഥനാമുറിയിൽ ഒരു വിളക്ക് മെല്ലെ പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ട്. അവൾ ധ്യാനനിഷ്ഠയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇതാ മുൾകിരീടം ധരിച്ചവനായ കത്താവ് വീണ്ടും അവൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമായി. തന്റെ ആണി പാടുകൾ അവൾക്ക് സ്പഷ്ടമായി കാണുമായിരുന്നു. ഭയവിഹ്വലയായിതീർന്ന് ആ സാധുബാലിക ഗൽഗദത്തോടു ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു.

“അങ്ങ് ആരാണു്?”

ഉത്തരം “ഞാൻ ജീവനുള്ള ദൈവമാകുന്നു”

കത്താവ്:-“നിന്റെ രോഗം സൗഖ്യമാക്കുവാൻ എന്നെക്കൊണ്ടു് കഴിയും എന്നു് നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?”

ബാലിക:-“കത്താവേ! ഞാൻ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടു്”.

കത്താവ്:-“എനിക്കുവേണ്ടി നിത്യ കന്യാവൃത മുളുവളായി ആജീവനാന്തം ജീവിക്കുവാൻ നീ തയ്യാറുണ്ടോ?”

ബാലിക:-“എനിക്ക് പൂണ്ണ സമ്മതമുണ്ട്”

കത്താവ്:-“എപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചാലും എന്റെ കരിയ്ക്ക് എടുത്തു എന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ നി തയ്യാറുണ്ടോ?”

ബാലിക:-“ഈ കായ്ക്കത്തൊപ്പി എന്റെ അപ്പനോടും അമ്മയോടും ചോദിക്കണം”

കത്താവ്:-“ദൈവത്തെയാണോ നിന്റെ മാതാപിതാക്കളെയാണോ നീ കൂടുതലായി സ്നേഹിക്കുന്നത്”

ബാലിക:-അനുതാപത്തോടുകൂടി “കത്താവേ! ഞാൻ തെറ്റിപ്പോയി എന്നോട് ക്ഷമിക്കണമേ, ദൈവത്തെ മാത്രമേ മേലാൽ കൂടുതലായി ഞാൻ സ്നേഹിക്കുകയുള്ളൂ”

ബാലികയുടെ കണ്ണനിരോടുകൂടിയ അപേക്ഷ കേട്ട മാത്രയിൽ കത്താവ് തന്റെ വലത്തുകൈയിൽ പിടിച്ചിരുന്ന മരക്കരിയ്ക്ക് അവളുടെ ശിരസ്സിൽ വച്ച് അവളെ അനുഗ്രഹിച്ചശേഷം അപ്രത്യക്ഷമായി. അപ്പോൾ ആ പ്രാർത്ഥനാമുറിയിൽ നമ്മുടെ ബാലികയേകൂടാതെ വേറെ എട്ട് ആളുകൾക്കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർക്കു കർത്താവിനെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും തന്റെ ശബ്ദം അവർ എല്ലാവരും കേട്ടു. കർത്താവ് എഴുന്നള്ളിവന്ന് നേരിട്ടു

സംസാരിച്ച ആ ബാലിക ഭാവിയിൽ എങ്ങിനെ യായി വരും എന്ന് അവർ ഉള്ളിൽ ചിന്തിച്ചു. അടുത്തദിവസം ആ കനക കാക്കനാടുകഴി വീട്ടിൽനിന്ന് തന്റെ സ്വന്തവീട്ടിലേക്കു പോയി. തന്റെ ആ പ്രത്യേകഉപവാസത്തിന്റെ നാല്പത്തിഒന്നാംദിവസം വൈകിട്ട് ആ ബാലിക വീട്ടിലുള്ള പ്രാത്ഥനാമുറിയിൽ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതാ ആ മുറിയിൽ ഒരു ദിവ്യപ്രകാശം വിളങ്ങിതുടങ്ങി. നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും പ്രഭാകരീരുകൾ വീശുന്ന ശോഭയേറിയ ഒരു കരിശ്ശ് ആ പുണ്യവതിയുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷമായി. ആ ബാലിക തൽക്ഷണം അതിനെ വന്ദിച്ചു. ആ കരിശ്ശ് അവളുടെ തലയ്ക്കു മുകളിൽ വരികയും ശിരസ്സിൽ സ്പർശിക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടി ആ ബാലിക ബോധമില്ലാത്തവളേപ്പോലെ താഴെ വീണ്, ആത്മവിവശതയിൽ ചിലതു സംസാരിച്ചു. അപ്പോൾ വീട്ടിലുള്ളവർ അടുത്തുചെന്ന് അവളെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. അതിൽപിന്നീട് നമ്മുടെ ബാലികയ്ക്ക് ചെറുപ്പത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മയക്കരോഗം (എപ്പിലപ്സി) ഉണ്ടായിട്ടേയില്ല. കത്താവ് അവളുടെ രോഗത്തിൽനിന്ന് അവളെ സൗഖ്യമാക്കി അവൾ അതിനുവേണ്ടി ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ദൈവം അവൾക്കു ചെയ്ത ഉപകാരത്തെ അവൾ മറന്നില്ല. തനിക്ക് രോഗശാന്തി കിട്ടിയതിന്റെ കൃതജ്ഞതാപ്രകടനത്തിനുവേണ്ടി അവൾ പത്തുദിവസത്തെ വ്രതമെടുത്ത് പ്രാർത്ഥിച്ചു. ദൈവ

ത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപാഭാഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവൾ തന്നെ സ്തുതിച്ചു. തന്റെ ഉദ്ദേശം സാധിച്ചുകിട്ടിയെങ്കിലും അവൾ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിൽനിന്നു വിരമിക്കാതെ ഉപരി പുണ്യസമ്പാദനത്തിന് ആഗ്രഹിച്ച പ്രാർത്ഥിച്ചുതുടങ്ങി. കർത്താവു തന്നേക്കുറിച്ചു ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ നിത്യ കന്യാവൃതം പാലിക്കണമെന്നു ആകന്യക നിശ്ചയിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആ പുണ്യജീവിതത്തിന് വേണ്ട എല്ലാ നൽവരങ്ങളും ഉയരത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവൾ അപേക്ഷിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസം തുടന്നു. യാമപ്രാർത്ഥനകൾ എല്ലാം വളരെ നിഷ്ഠയോടുകൂടി അവൾ നടത്തിവന്നു.

ഭക്ഷണത്തിലുള്ള വിരക്തി.

കാലങ്ങൾ കറേ കഴിഞ്ഞു. കുഞ്ഞമ്മയ്ക്ക് വയസ്സ് പതിനഞ്ചായി. അവൾ അഞ്ചാം ഫാറത്തിൽ പഠിക്കുന്നു.

ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളോടു് നമ്മുടെ കന്യകയ്ക്കുള്ള ആഗ്രഹം കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഒരനേരത്തേ സന്ധ്യാഭക്ഷണം മാത്രം കിട്ടിയാൽ മതി എന്ന് അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിന് തന്റെ വീട്ടിലുള്ളവർ സമ്മതിക്കയില്ല. ഇതിൽ എന്താണ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു് എന്നു ചിന്തിച്ചു് ആ യുവതി കഴങ്ങി. താൻ മൂന്നു നേരവും ശരിയായി ഭക്ഷിക്കുന്നില്ല എന്ന് തന്റെ പിതാവു് അറിഞ്ഞാൽ തന്നെ ശിക്ഷിക്കും എന്ന്

അവൾ ഭയപ്പെട്ടു. വീട്ടിലുള്ളവരുടെ നിർബന്ധത്തെയോ ശിക്ഷയേയോ കാര്യമായി ഗണിക്കാതെ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നപ്രകാരമുള്ള വൃതം പാലിക്കുന്നതിനുതന്നെ ആ യുവതി ഒടുവിൽ തീരുമാനിച്ചു. രാവിലെയും ഉച്ചക്കുമുള്ള ആഹാരം വീട്ടിലുള്ളവർ ആരും അറിയാതെതന്നെ അവൾ സാധുക്കൾക്കു കൊടുത്തുവന്നു. തന്റെ രാവിലത്തെ ഭക്ഷണം ദാനം ചെയ്യുന്നതിനു് തക്കആളിനെ കിട്ടാതെയിരുന്നാൽ അവൾ അതു് ആരും അറിയാതെ കഞ്ഞിവെള്ളത്തിൽ കലക്കി കളകയോ അടുത്തുള്ള ആറ്റിൽ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യും. സ്ത്രീകളിൽപോകുമ്പോൾ ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനു് തന്റെ മാതാവു കൊടുത്തയക്കുന്ന പോരായ്മയിൽ കാണുന്ന സാധുക്കൾക്കു് അവൾ കെട്ടുക്കുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ വീട്ടിലുള്ളവർ ആരും അറിയാതെതന്നെ ആ കന്യക തന്റെ ആഹാരം കുറച്ചു തുടങ്ങി.

ദൈവമാതാവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത.

ഒരുനേരത്തെ ഭക്ഷണത്തോടുകൂടിയ ആ പുണ്യവതിയുടെ വ്രതത്തിന്റെ പത്താംദിവസം രാത്രി പന്ത്രണ്ടുമണി സമയം. പ്രകൃതിതന്നെ നിശ്ചേഷ്ടയായി കാണപ്പെടുന്നു. തൈക്കുടവിലുള്ള എല്ലാവരും ഗാഢനിദ്രയിലാണ്.

“ഇലപോലുമനങ്ങിടാത്തതാകും

നിലയേന്തിക്കിതിചിത്രതുല്യയാക്കി”

എന്നു് ഒരു കവി പറയുന്നതുപോലെ മന്ദമാരുതൻ അടിക്കാത്തതിനാൽ ഇലകൾപോലും അനങ്ങുന്നി

ല്ല. പ്രകൃതിവസ്തുക്കൾ ചിത്രത്തിലെന്നവണ്ണം കാണപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ യുവതിയാകട്ടെ പാതിരാത്രിക്ക് ഉള്ള പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉണർന്നു നമസ്കാരം ആരംഭിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനത്തിൽ ഇതാ പാദങ്ങൾ താഴെ സ്തർശിക്കാതെ ശോഭയോടുകൂടി ദൈവമാതാവ് ആ പുണ്യവതിയുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷയായി. പടത്തിൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതുപോലെയുള്ള സുപ്രസന്ന മുഖമായതിൽ അവൾ മാതാവിനെ കണ്ടു. മുമ്പ് കർത്താവ് അവൾക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇപ്പോൾ ദൈവമാതാവിന്റെ കാഴ്ചയിൽ ആ കന്യക ഭയപ്പെട്ടില്ല. അവൾ സ്നേഹിക്കുന്ന മാതാവിനെ ഭക്ത്യാദരപൂർവ്വം അവൾ വണങ്ങി. അപ്പോൾ കന്യാവൃതജീവിതത്തിന്റെ സകല രീതികളും അതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും ആ പുണ്യവതിക്ക് മാതാവ് പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. കൂടാതെ മൂന്നാദിവസത്തെ മെഴനവൃതംകൂടെ അവൾ എടുക്കണമെന്ന് ദൈവമാതാവ് അവളോടുകല്പിച്ചു. അതിന്റെശേഷം അപ്രത്യക്ഷയായി. തനിക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദൈവമാതാവിന്റെ കല്പനയേ ശിരസാ വഹിച്ച് ആ കന്യക മൂന്നാദിവസത്തേ മെഴനവൃതമെടുത്തു.

കന്യകയുടെ വൃതത്തിന്റെ മൂന്നാദിവസം രാത്രി ഒമ്പതുമണിക്ക് പ്രാർത്ഥനാമുറിയിൽവെച്ച് കർത്താവ് വീണ്ടും അവൾക്ക് പ്രത്യക്ഷനായി. ജീവിതത്തിലുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടതകൾ, പ്രയാസങ്ങൾ ഇവ എല്ലാം കർത്താവ് അവൾക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. കൂടാതെ സഭാമാതാവിന് കീഴ്പ്പെട്ട് ജീവിക്കണമെ

ന കത്താവ് അവളോടു കല്പിച്ച ദൈവത്തിന്റെ കൽപ്പനപ്രകാരം ഭാവിജീവിതം നയിക്കുന്നതിനായ് നേ. ആ പുണ്യവതി നിശ്ചയിച്ചു. പരമസ്വ കാതോലിക്കാസിംഹാസനത്തിന്റെ കീഴിൽ മലങ്കര ഓർത്തോഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയിലെ ഒരു അംഗമായി തന്റെ പിതാക്കന്മാരേപ്പോലെ അതിലെ കല്പനകളെ എല്ലാം അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നത് ഒരു ഭാഗ്യമായി അവൾ കരുതി. വി. കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കാതെ ഒരു ഞായറാഴ്ച പോലും ആ കന്യക അന്യഥാ ചെലവിടുകയില്ല. . നോമ്പുകൾ നിഷ്ഠയോടുകൂടി ആചരിക്കുക, യാമപ്രാർത്ഥനകൾ മുടക്കുകൂടാതെ നടത്തുക; ഇവയിലെല്ലാം ആ കന്യകയ്ക്ക് നിർബന്ധമുള്ള കാര്യങ്ങളായിരുന്നു.

പരിശുദ്ധാത്മശക്തി.

നമ്മുടെ കന്യകയ്ക്ക് വിശുദ്ധ സ്പീഞ്ച കാണപ്പെട്ട ദിവസം മുതൽ എല്ലാ യാമങ്ങളിലും ദൈവത്തിന്റെ മാലാഖമാരിൽ പ്രധാനിയായ ഗബ്രിയേൽ മാലാഖ വന്ന് ആ പുണ്യവതിയെ യാമപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു വിളിക്കുക പതിവായി തീർന്നു. രാത്രിസമയങ്ങളിൽ നല്ല ഉറക്കത്തിലായാലും യാമങ്ങളുടെ കൃത്യസമയങ്ങളിൽ വിശുദ്ധമാലാഖ തട്ടിവിളിക്കുന്നതിന്വണ്ണം ആ കന്യക എഴുന്നേൽക്കാറുണ്ട്.

യേശു മ്ശിഹായുടേയും തന്റെ മാതാവിന്റെയും പ്രത്യക്ഷതയ്ക്കുശേഷം എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും സന്ധ്യക്ക് ആ കന്യകയ്ക്ക് പരിശുദ്ധാത്മശക്തി പ്രത്യേ

കമായി ലഭിക്കുക പതിവായി തീർന്നു. ഇങ്ങനെ പരിശുദ്ധമായൊരു ശക്തി കിട്ടി കഴിയുമ്പോൾ ഓരോ ആളുകൾ ആ പുണ്യവതിയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് അവരുടെ ഭാവികാര്യങ്ങളേപ്പറ്റിയും സംശയമുള്ള വിഷയങ്ങളേപ്പറ്റിയും ചോദിച്ചു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

തിരുവിതാംകൂർ ഫൈക്കോടതിയിലെ സുപ്രസിദ്ധവക്കീലും, ഓർതൊഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയിലെ ഒരു അത്മായനേതാവു നിയമപണ്ഡിതനുമായിരുന്ന നിരണത്തു് ഇലഞ്ഞിക്കൽ. ശ്രീമാൻ ഇ. ജെ. ജോൺ വക്കീൽ അവർകളുടെ മരണതീയതി ഒരാഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സീമന്തപുത്രിയോടു ഈ കന്യക പ്രവചിച്ചതാണു്. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു് ശനിയാഴ്ച സന്ധ്യതോറും അനവധി ആളുകൾ തെക്കേടവിൽവന്നു തങ്ങൾക്കു അറിയേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ആ കന്യകയോടു് ചോദിച്ചു ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ ഫൈക്കോടതിയിൽ വ്യവഹരിക്കുന്ന മി. ഇ. ജെ. പീലിപ്പോസ് വക്കീൽ ഒരു ദിവസം തെക്കേടവിൽവന്നു ചില കാര്യങ്ങൾ ആ കന്യകയോടു് ചോദിക്കയുണ്ടായി. വക്കീൽ:-“ഈ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുന്നു” എന്ന് അവസാനമായി ചോദിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മശക്തിയിൽ ഇരുന്ന ആ പുണ്യവതി ഇങ്ങനെ മറുപടികൊടുത്തു. ഈ ആണ്ടിൽ കഷ്ടാനഭവങ്ങളായിൽ പഞ്ചമുറിയുകൾ ഈ കന്യകയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകും” ഈ പ്രവചിച്ചുകാഴ്ച കേട്ടവർ

എല്ലാവരും ഏദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മനിറവിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ആ കന്യകക്ക് പിന്നീട് ഓർമ്മ കാണുകയില്ല. പഞ്ചമുറിവുകൾ ശരീരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും എന്നുള്ള പരിശുദ്ധാത്മായുടെ പ്രവചനം കേട്ടവർ ആകാശം ആ കന്യകയോടു പറയാൻ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 3.

പഞ്ചമുറിവുകൾ.

ആയിരത്തി ഒരുനൂറ്റി പതിനെട്ടാമാണ്ടത്തെ പെരുന്നൂറ്റുസഭകളുടെ അമ്പതുനോമ്പ് ആരംഭിക്കുന്നതിന്റെ തലേദിവസം ആ പുണ്യവതി പത്തനംതിട്ടയ്ക്കു പോയി. അവിടെ ഉദ്യോഗാത്മര താമസിക്കുന്ന പിതൃസഹോദരന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു. നോമ്പുദിവസങ്ങളിൽ നാല്പതു ദിവസം ആ കന്യക ഇരുപത്തിരണ്ടര (പകൽ മൂന്നുമണി) വരെ ഉപവസിച്ചുവന്നു. നമ്മുടെ കന്യകയുടെ ഉപവാസത്തേയും ആത്മനിറവിനേയുംപറ്റി കേട്ട് അനേകം ആളുകൾ തന്നെ കാണുന്നതിന് അവിടെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മുൻസിപ്പായിരിക്കുന്ന ശ്രീമാൻ, ഇ. എം. കോവൂർ അവർകൾ നോമ്പിന്റെ നാല്പതാദിവസം നമ്മുടെ കന്യകയുടെ താമസസ്ഥലത്തുവന്നു ചില ചോദ്യങ്ങൾ ആ കന്യകയോടു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും തക്ക സമാധാനം പറഞ്ഞുകൊടുത്തു.

മി. ഇ. എം. കോവൂർ:—“ഇപ്പോൾ ഒരു യാത്രം ഈ ആളിൽ കാണിച്ചാൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കാം” എന്ന് ആത്മശക്തിയിൽ ഇരുന്ന കന്ധകയോടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

“നിന്റെ വലത്തുകൈ നീട്ടുക” എന്ന് കർത്താവു് അവളോടു കൽപ്പിച്ചു. അവൾ ഉടനേ കൈ നീട്ടി. അപ്പോൾ ആ കൈപ്പത്തിയുടെ അകത്തു് കുരിശുരൂപത്തിൽ തൊലി പൊട്ടി രക്തം ഒഴുകി. എന്തൊരു അത്ഭുതം! അവിടെ നിന്നിരുന്ന എല്ലാവർക്കും രോമാഞ്ചം ഉണ്ടായി. കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. ശിരസ്സുകൾ താനേ വണങ്ങി അവിടുത്തെ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ പ്രചോദിതരായി ദൈവശക്തിയിൽ വിശ്വസിച്ചു. താക്കീതനായി നിന്ന മി. ഇ. എം. കോവൂർ പെട്ടെന്ന് തലകുനിച്ചു് ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. അവരുടെ കണ്ണുകളുടെ മുമ്പിൽ വച്ചു് ദൈവം പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതത്തിൽ അവർ വിസ്മയഭരിതരായി. മി. ഇ. എം. കോവൂർ ആ പുണ്യവതിയുടെ കൈയിൽ പൊട്ടിഒലിച്ച രക്തത്തിൽ തന്റെ വിരൽ തൊട്ടു പാനം ചെയ്തു. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്നു വളരെക്കാലമായി ഉണ്ടായിരുന്ന വയറിയിടവേദന പാടെ നീങ്ങി സന്തപ്തമായി. ആ രോഗം പിന്നീടു് അദ്ദേഹത്തിന്നു് ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ഏകദേശം നാലു വൈകിട്ടു് മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ കൂടി കുരിശു് പൊട്ടും എന്ന് മേൽ പറഞ്ഞ സംഭവം ഉണ്ടായ ദിവസം തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവു് വീണ്ടും പ്രവചിക്കുകയുണ്ടായി. കഷ്ടാനുഭവങ്ങളു് ചെയ്തിൽ

ഒന്നിടവിട്ട ദിവസങ്ങളിൽ ഒരു നേരമെ ഭക്ഷിക്കാവൂ എന്ന് വിശുദ്ധരൂഹം അവളോടു കല്പിച്ചു. അപ്രകാരം ആ കന്യാകുമാരിയും തുടർന്നു. ഈ സംഭവങ്ങൾ അറിഞ്ഞു് ഉൾക്കാണായൊഴുപ്പ് ഇരുപത്തിരണ്ടു രോഗികൾ ആ പുണ്യവതിയുടെ കൂടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു ചെന്നു. അവരുമായി ആ കന്യാകുമാരിയും പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവും നടത്തിവന്നു. പെട്ടെന്നുവെട്ടാഴ്ചയുടെ തലേദിവസം വൈകിട്ടു് അവർ പത്തനംതിട്ട പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആ കന്യാകുമാരിയുടെ താമസവിട്ടിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാമുറിയിൽ മൂന്നു കുട്ടികൾ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നതായി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവർ കണ്ടു. അവരെല്ലാം അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവ മൂന്നും അപ്രത്യക്ഷമായി. ഈ കന്യാകുമാരിയെ നടക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങളിൽ അവർ വിശ്വസിച്ചു.

പത്തനംതിട്ടയിൽ മാക്കാംകുന്ന് പള്ളി എന്ന് പ്രസിദ്ധമായ ഓർത്തോഡോക്സ് സുറിയാനി പള്ളിയിൽവെച്ചു് ഭവനപള്ളിയാഴ്ച ഇരുപത്തിരണ്ടു രോഗികൾ ആ പുണ്യവതിയെ ശരീരമാസകലം കഠിനമായ വേദനയുണ്ടായി. അവളുടെ ഉള്ളിൽ രക്തം തിളക്കുന്നതുപോലെയും അസ്ഥികൾ നരക്കപ്പെടുന്നതുപോലെയും അവൾക്കു തോന്നി. ലോകരക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തു തന്റെ തിരുമേനിയിൽ സമിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും വേദനകളുടേയും ദുഃഖം തന്റെ ശരീരത്തിലും അനുഭവിപ്പാൻ ഇടയാകുന്നതിൽ ആ പുണ്യവതി ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. അനേകം ശുദ്ധിമാന്മാരും ശുദ്ധിമതികളും ഇപ്രകാരം കർത്താവിന്റെ

കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം തങ്ങളുടെ ശരീരം കൊണ്ടും അനുഭവിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദുഃഖശനിയാഴ്ച രാത്രിയിൽ പഞ്ചമുറിവുകൾ നമ്മുടെ യുവതിയിൽ പ്രതാപപ്പെടും എന്ന് നേരത്തെ പരിശുദ്ധാത്മാ അരുളിച്ചെയ്തത് ആ വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവർക്കും ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ആ കന്യകയെ ഏതു സമയത്തും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും മൂന്ന് സ്ത്രീകളെ അവളുടെ പിതൃസഹോദരനായ മി. റി. വി. ചെറിയാൻ ബി. എ. ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്നു. ആ ദുഃഖശനിയാഴ്ചദിവസം ആ കന്യക എവിടെപ്പോയാലും ഈ സ്ത്രീകൾ അവളെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. സ്നാനത്തിനായി നമ്മുടെ യുവതി കുളിമുറിയിൽ പോയപ്പോൾ അവരും അവിടെ കടന്നുചെന്നു. ഈ സ്ത്രീകൾ തന്നെ ഇപ്രകാരം അനുഗമിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം ആ കന്യകയ്ക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവളുടെ കൈയിൽ വല്ല മുട്ടുസൂചിയും സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് അറിവാൻ ആ സ്ത്രീകൾ അവളുടെ കൈകൾ പിടിച്ചു പരിശോധിച്ചുനോക്കി.

നേരം സന്ധ്യയായി. ആ വീട്ടിലുള്ളവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഏതോ ചെവികളിൽ മന്ത്രിക്കുന്നുണ്ട്. മറു കരേ ആളുകളും അവിടെ വന്നുചേർന്നു. നമ്മുടെ കന്യക കുളിയും കഴിഞ്ഞു പ്രാർത്ഥനാമുറിയിൽ വന്നപ്പോൾ എട്ടുമണി അടിച്ചു ഇരുപതു മിനിട്ട് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്തൊരു അത്ഭുതം അവൾ സൂക്ഷി

ച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ കത്താവു് ആ മുറിയിൽ വന്നിട്ടു് തീരിച്ചുപോകവാനുള്ള ഭാവത്തിൽ നിൽക്കുന്നതായി അവൾ കണ്ടു. അന്നു് ആ കന്യക സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു വന്നതു് വളരെ താമസിച്ചാണെന്നു അവൾക്കു ബോദ്ധ്യമായി. അവളുടെ ബലമീനതയിൽ അവൾ പശ്ചാത്തപിച്ചു കത്താവിനോടു് ആ പുണ്യവതി ക്ഷമ ചോദിച്ചു.

കത്താവു്:—“നീ ഇന്നു് സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് താമസിച്ചു് വന്നതിനാൽ പഞ്ചമുറിവുകൾ നിന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ നിന്റെ ഇടത്തുകാലിൽ കുരിശു തെളിയാതെ പോകട്ടെ” എന്നു് അവളോടു കല്പിച്ചു. അതിന്റെശേഷം താൻ അദൃശ്യനായി. ഉടനെ ആ പുണ്യവതി ബോധരഹിതയായി നിലം പതിച്ചു. ശരീരമാസകലം വേദനയുള്ളവളേപ്പോലെ ആ കന്യക നിലത്തു കിടന്നു് ഉരുണ്ടു തുടങ്ങി. അര മണിക്കൂർ അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു. ഇതാ നമ്മുടെ പുണ്യവതി നിശ്ചേഷ്ടയായി കിടക്കുന്നു. ആ പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽ കൂടിയിരുന്ന ആളുകൾ അവളേ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ കൈകാലുകളിലും മാർച്ചിലും കുരിശു പൊട്ടി രക്തം ഒലിക്കുന്നുണ്ടു്. യേശു മശിഹായിക്കു് ഉണ്ടായ ആണിപാടുകളേപ്പോലെ അവ ദൃശ്യമായി. അവർ എല്ലാവരും അത്ഭുതപരതന്ത്രരായി; തറയിൽ മുട്ടുകുത്തി ഈ അതിശയസംഭവം ആ കന്യകയിൽ കൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയ സർവ്വശക്തനെ അവർ വന്ദിച്ചു. ഈ മഹൽസംഭവംകേട്ടു് അനവധി ആളുകൾ ആ പുണ്യവതിയെ കാണാൻ പലസ്ഥലത്തു്

നിന്നും വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉയർപ്പുപെരുനാൾവരെ പത്തനംതിട്ടയിൽ താമസിച്ചശേഷം വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.

പരിശുദ്ധന്മാർ

ആ പുണ്യവതിയിൽ പഞ്ചമുറിവുകൾ പ്രത്യക്ഷമായശേഷം പ്രാർത്ഥനാസമയങ്ങളിൽ ദൈവമാതാവ് പ്രത്യക്ഷമാകയും മാതാവും കന്യകയും ആയി സംസാരിക്കുകയും പതിവായിതീർന്നു. മാതാവിനേക്കാതെ ഓരോ പരിശുദ്ധന്മാരേയും മാറി മാറി കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ മാർ ഗീവരഗീസ് സഫദാ, മാർ സ്റ്റേപ്പാനോസ് സഫദാ, പരുമല കാലംചെയ്ത മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി, മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി മുതലായ പരിശുദ്ധന്മാർ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ച സഫദേന്മാർ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ അവർ അവരുടെ അനുഭവങ്ങൾ പറഞ്ഞ് ആ കന്യകയെ ഗുണഭോഷിക്കുമായിരുന്നു അവരുടെ ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആ പുണ്യവതിയെ കൂടുതൽ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പരീക്ഷകളിലും കഷ്ടതകളിലും ജയം നേടുന്നതിന് സഫദേന്മാരുടെ അനുഭവങ്ങൾ അവളേ സഹായിച്ചു. പുതിയ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലേക്ക് അവനമ്മുടെ യുവതിയെ വഴിനടത്തി. ഈലോകജീവിതത്തെവിട്ട് ഒരു നവീന ജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധന്മാർ, അവർ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന മനോഹരസ്ഥലത്തേക്ക് ആകർഷണീയ

മായ അവസ്ഥയിലേക്ക് എല്ലാ മനുഷ്യരും ചെന്നു ചേരുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. അവർ അതിനുവേണ്ടി ആഗ്രഹിക്കാമത്രമല്ല, നിത്യവും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ഭാഗ്യാവസ്ഥ.

വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രത്യക്ഷത മുതൽ അവരുടെ സൗഭാഗ്യനിലയെപ്പറ്റി ആ പുണ്യവതി പലപ്പോഴും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പരിശുദ്ധ പത്രോസ് ഓഗ്സ്റ്റിനോ പറയുന്നു. “നിങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിൽ തന്റെ നിത്യതേജസ്സിനായി വിളിച്ചിരിക്കുന്നു” 1 പത്രോ. 5:10. തേജസ്സ് ദൈവത്തിനുള്ളതാകുന്നു എന്നാൽ പരിശുദ്ധന്മാർക്കും ദൈവതേജസ്സ് ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. വി. ദാവീദ് പറയുന്നു. “നിന്റെ ആലോചനയാൽ നീ എന്നെ നടത്തും. പിന്നത്തേതിൽ മഹത്വത്തിലേക്ക് എന്നെ കൈക്കൊള്ളും” സങ്കീ. 73:24 ഈ മഹത്വം നീതീകരണത്തോടു് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. “താൻ മുൻനിയമിച്ചവരെ വിളിക്കയും വിളിച്ചവരെ നീതീകരിക്കയും, നീതീകരിച്ചവരെ തേജസ്കരിക്കയും ചെയ്തു” (റോമ. 8:30) ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരങ്ങൾ ഒന്നിനോടൊന്നു ചേർന്നു യോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതിയാൽ നാം നീതീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവൻമൂലം നാം മഹത്വപീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

രക്ഷ മഹത്വവുമായി അനുബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള രക്ഷ നിത്യതേജസ്സോടുകൂടി വൃതമാക്കി കിട്ടേണ്ടതിനു ഞാൻ അവയ്ക്കായി സകലവും സഹിക്കുന്നു എന്ന് വി. പെത്രാലോസ് ശുഭീമാ പറയുന്നു. ആദ്യമായി പാപമോചനവും, പിന്നീട് വീണ്ടുംജനനവും, ശുദ്ധീകരണവും ഉണ്ടാകുന്നു. ശുദ്ധീകരണത്തിനുശേഷം മഹത്വപീഠം സിദ്ധിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനോടുള്ള കൂട്ടായ്മയാൽ നാം അവനോടു സമന്മാരായി തീരുന്നു. “എന്നാൽ മൂപ്പരും നീങ്ങിയ മുഖത്തു കത്താവിന്റെ തേജസ്സിനെ കണ്ണാടിപോലെ പ്രതിബിംബിക്കുന്നവരായി നാം എല്ലാവരും ആത്മാവാകുന്ന കത്താവിന്റെ ദാനമായി തേജസ്സിനാൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ചു അതേ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു”. നമ്മുടെ കഷ്ടതകളും ദുഃഖങ്ങളും ഈ തേജസ്സിന്റെ പ്രാപ്തിയായി നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ ആകുന്നു. “ഞൊടിനേരത്തേക്കുള്ള ഞങ്ങളുടെ ലഘുവായ കഷ്ടത, അനവധി തേജസ്സിന്റെ നിത്യാലസനം ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടുവാൻ ഫേതുവാകുന്നു”

യേശുക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ സംസർഗ്ഗം, ആ തേജസ്സിന്റെ ഉറപ്പുകൂടെയാകുന്നു. “നാം അവനോടുകൂടി തേജസ്കരിക്കപ്പെടേണ്ടതിനു അവനോടുകൂടി കഷ്ടത അനുഭവിക്കണം” നാം മശിഹായോടുകൂടി തടവിൽ പോകുക എന്നുള്ളതു അവനോടുകൂടി സിംഹാസനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക എന്നതിന്റെ നാദിയാകുന്നു. നാം ക്രിസ്തുവിനോടുകൂ

ടി വേദനപ്പെടുക എന്നത് അവനോടുകൂടി സ്വർഗ്ഗീയ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്ന് ഭരിക്കുക എന്നതിന്റെ ഉറപ്പാകുന്നു. അവൻമൂലം നാം പീഡിതരും അപമാനിക്കപ്പെട്ടവരും ആയി തീരുമ്പോൾ, അവന്റെ മഹത്വത്തിനും പ്രതാപത്തിനും നാം യോഗ്യരായി തീരുന്നു. “നിങ്ങളാകുന്നു എന്റെ പരീക്ഷകളിൽ എന്നോടുകൂടി നടന്നവർ. എന്റെ പിതാവു എന്നിക്കു രാജ്യം നിയമിച്ചിരുന്നതുപോലെ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കും നിയമിച്ചതും” (ലൂക്കോ. 22:28) അതിനാൽ ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് കിരീടത്തിനു വഴിതെളിക്കുന്ന ശ്രമിനെ സന്തോഷപൂർവ്വം നാം വഹിക്കണം. യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവർ വിജയത്തിലും പങ്കാളികളാണല്ലോ.

തേജസ്സ് ആത്മാവിനു തന്നെയല്ല ശരീരത്തിനും കൂടിയാകുന്നു. ശരീരം അപമാനത്തിൽ വിതയ്ക്കപ്പെടുന്നു. തേജസ്സിൽ ഉയർക്കുന്നു.

“അവൻ സകലവും തനിക്കു കീഴ്പ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന തന്റെ വ്യാപാരശക്തികൊണ്ട് നമ്മുടെ താഴ്മയുള്ള ശരീരത്തെ തന്റെ മഹത്വമുള്ള ശരീരത്തോടു അനുരൂപമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും” നമ്മുടെ ശാരീരിക ബലഹീനതകളോ കുറവുകളോ നാം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഈ ശരീരം അമർത്യവും അനശ്വരവും ആയ നിലയിൽ എത്തുന്നു. നാം ഉയർത്തപ്പെടുന്നേൽക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ശരീരം നവമായ ശക്തിയെ പ്രാപിക്കുന്നു.

“ബലഹീനതയിൽ വിതയ്ക്കപ്പെടുന്നു; ശക്തിയിൽ ഉയർക്കുന്നു” ഈ ദൈവികശരീരം മഹിമയിലേക്കും, മഹത്വത്തിലേക്കും ഉയർത്തപ്പെടും?

ഒരു പരിശുദ്ധനേ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മഹത്വം എന്നതിന്റെ അർത്ഥം താഴെ വിവരിക്കുന്നവ ആകുന്നു. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട സ്വഭാവം; പൂർണ്ണമാക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യത്വം; പരിപൂർണ്ണ വിജയം; സ്വർഗ്ഗീയ സ്വീകരണം ഇവതന്നെ. മനുഷ്യന്റെ നീല സൃഷ്ടി കൊണ്ടുതന്നെ ശ്രോദ്ധ്യതരമാകുന്നു. “നീ അവനെ ദൈവദൂതന്മാരേക്കാൾ അല്പംമാത്രം താഴ്ത്തി തേജസ്സും ബഹുമാനവും അവനെ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് നീ അവനെ അധിപതിയാക്കി സകലത്തേയും അവന്റെ കാൽ കീഴെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു”. എന്നാൽ ഇതിലും ഉപരിയായ പദവിയിലേക്ക്, നമുക്കു മുമ്പായി കടന്നു പോയ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഗണങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പാൻ നാം ഒരുങ്ങേണ്ടവരാകുന്നു. “നാം ഇപ്പോൾ ദൈവമക്കൾ ആകുന്നു. നാം ഇന്നത് ആകും എന്ന് ഇതുവരെ പ്രത്യാക്ഷമായിട്ടില്ല. അവൻ പ്രത്യാക്ഷനാകുമ്പോൾ നാം അവനെ താൻ ഇരിക്കുന്നപ്രകാരംതന്നെ കാണുന്നതാകുകൊണ്ട് അവനോടു സദൃശന്മാർ ആകും എന്ന് നാം അറിയുന്നു” 1 യോഹ. 3:2. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വംകൊണ്ട് നാം മഹത്വപ്പെടും.

“നിന്റെ ആലോചനയാൽ നീ എന്നെ നടത്തും. പിന്നത്തേതിൽ മഹത്വത്തിലേക്ക് എന്നെ

കൈക്കൊള്ളും" സ്വപ്നത്തിൽ എനിക്ക് ആരുണ്ട്? ഭൂമിയിലും നിന്റെയല്ലാതെ ഞാൻ ഒന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. (സങ്കീ. 7:24-25) നമുക്കായി ദൈവം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന തേജസ്സ് നിത്യാമായിട്ടുള്ളതും ഒരിക്കലും മങ്ങിപ്പോകാത്തതും ആകുന്നു. ആ തേജസ്സ് നാം അനുഭവിക്കുംതോറും നമ്മുടെ സന്തോഷവും ഉത്സാഹവും വർദ്ധമാനമാകുന്നു, സ്വപ്നത്തിൽ ഈ ആനന്ദാനുഭവത്തിന് ഒരിക്കലും പഴക്കമോ വിരസതയോ ഉണ്ടാകയില്ല. അത് എന്നും നവവും ചൈതന്യപ്രദവും ആയിരിക്കും. അതിശ്രേഷ്ഠമായ ഈ തേജോലാഭത്തിനായി ആരാണം ആഗ്രഹിക്കാത്തത് ഈ ലോകത്തെ വിട്ടു വിശുദ്ധന്മാർ ആ ഭാഗ്യാവസ്ഥയിലേക്കു കടന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ചിന്താവിധിയിൽ ആ കന്യക സമയം കഴിച്ചു. നമ്മുടെ പണ്ഡിതന്മാരും വിശുദ്ധന്മാരേയും ശുദ്ധിമതികളേയും അനുകരിച്ച് ദൈവം തിരുമനസ്സാകുന്ന കാലത്തോളം ഈ ലോകത്തിൽ തിരുഹിതപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നതിന് തന്നെത്തന്നെ ദൈവത്തിന് പ്രതിഷ്ഠിച്ചു.

രോഗികൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥന.

ദൈവമാതാവും പരിശുദ്ധന്മാരും തനിക്കു കൂട്ടായി തീർന്നിന്റെ ശേഷം രോഗികളുടെ സൗഖ്യത്തിനുവേണ്ടി ആ പണ്ഡിത പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ളത്. പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തിയിൽ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്ന അനേക രോഗികൾക്ക് ആ "കന്യകയുടെ പ്രാർത്ഥനയാൽ സൗഖ്യം കിട്ടി. ദൈവം അവൾക്കു കൊടുത്ത

നൽവരപ്രകാരം ആ കന്യാക പ്രവർത്തിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ചില രോഗികൾക്കുവേണ്ടി ആ പുണ്യവതി ഉപവാസം എടുക്കുകയും ചില ദിവസങ്ങൾ മുക്കുമാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. സൗഖ്യം കിട്ടിയവരിൽ ഒന്നുണ്ടു് അനുഭവക്കാരന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഇവിടെ വിവരിക്കാം.

1119-ാം കൊണ്ടു് കോട്ടയത്തു പള്ളിമുട്ടിൽ മി. പി. എ. വക്കിയുടെ ഭാര്യയുടേ് ഭാര്യരോഗം പിടിപെട്ടതിനാൽ നമ്മുടെ പുണ്യവതിയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. ആ രോഗിയുടെ സൗഖ്യത്തിനുവേണ്ടി ആ യുവതി രണ്ടാഴ്ചത്തെ ഉപവാസവും മൂന്നാഴ്ചത്തെ ധ്യാനവും എടുത്തു്, ഉപവാസത്തിന്റെ ഏഴാംദിവസം ഭ്രാന്തി കൈവിഷം ശർട്ടിച്ചു് രോഗം പരിപൂർണ്ണ സുഖമായി. പിന്നീടു് ഒരവസരത്തിൽ മി. വക്കിയുടെ മകൾ തങ്കമണിക്കു അവളുടെ മാതാവിനുണ്ടായതുപോലെയുള്ള ഭ്രാന്തു് പിടിപെട്ടു. അവളേയും നമ്മുടെ കന്യാകയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. പ്രസ്തുത രോഗിക്കുവേണ്ടി ആ പുണ്യവതി രണ്ടാഴ്ച ഉപവസിച്ചു. ഓരോ യാമത്തിലും പ്രാർത്ഥിച്ചു് ഓരോ കുപ്പി വെള്ളം ആ രോഗിക്കു് കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. ഏഴാം ദിവസം തങ്കമണി ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കൈവിഷം ശർട്ടിച്ചു് സുബോധമുള്ളവളായിത്തീർന്നു. അവൾ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി.

ഇങ്ങനെ വീട്ടിൽ വരുന്ന രോഗികൾക്കുവേണ്ടി ഒന്നും രണ്ടും ആഴ്ചകളിലെ ഉപവാസം എടുത്തതി

നാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു അതു തടസ്സമേകും എന്ന് കണ്ടു് ആ കന്യകയുടെ പിതാവു് അവളെ ശിക്ഷിക്കുകൂടിച്ചെയ്തു. എന്നാൽ ആ പുണ്യവതി പിതാവിന്റെ ശിക്ഷയേയോ വീട്ടിലുള്ളവരുടെശങ്കാരത്തേയോ കാര്യമായി വകവെക്കാതെ ദൈവത്തോടു തന്നിൽ നിരവേററുന്നതിനു് സന്നദ്ധയായി പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. രക്ഷിതാവായ മ്ശിഹാ നന്മചെയ്തുകൊണ്ടു് ഫലസ്തീൻനാട്ടിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചതുപോലെ അനേകർക്കു് നന്മ ചെയ്യാൻ തനിക്കു് സാധിക്കുന്നെങ്കിൽ അതു് ഒരു മഹാഭാഗ്യമായി ആ പുണ്യവതി കരുതി.

അദ്ധ്യായം 4.

പഞ്ചമുറിവുകൾ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം

ആയിരത്തി ഒരുനൂറ്റി പത്തൊമ്പതാമാണ്ടത്തെ വലിയനോമ്പിൽ നമ്മുടെ കന്യക പത്തനംതിട്ടയ്ക്കു് അടുത്തുള്ള അട്ടച്ചാക്കൽ പള്ളിയിൽ പോയി താമസമായി. അവിടെ ഉപവാസത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുവന്നു. കഷ്ടാനഭവ ആഴ്ചയായി. ആ പുണ്യവതിയുടെ വ്രതത്തിനു് യാതൊരു മുടക്കവും ഇല്ല. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച പ്രഭാതമായപ്പോഴേക്കു് ആ കന്യകക്കു് ശരീരത്തിൽ എല്ലായിടത്തും വേദന ആരംഭിച്ചു. രാവിലെ മുതൽ പള്ളിയിൽതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പകൽ 12 മണി ആയപ്പോൾ ആ പുണ്യവതിയുടെ കൈകാലുകളിലും

മാർച്ചിലും. ആണിപാടുകൾ പ്രതാപമായി. മൂന്നു മണി ആയപ്പോൾ അഞ്ചു സ്ഥാനങ്ങളിലും കുരിശുതു പത്തിൽ തൊലിപൊട്ടി രക്തം ഒലിച്ചു. ഈ കന്യകയേ ഒരുനേക്കേ കാണുന്നതിന് ഓടിക്കൂടിയ ആളുകളുടെ പെരുപ്പംകൊണ്ട് പള്ളിയിലും പരിസരങ്ങളിലും സ്ഥലം മതിയാകാതെയായി. അപ്പോൾ ആ പുണ്യവതി ആത്മവിവശതയിൽ പള്ളിയിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു. കുരിശ് പൊട്ടി അല്പം കഴിഞ്ഞു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ഇതാ ആ കന്യക നിലം തൊടാതെ തറയിൽനിന്നും നാലു ഇഞ്ച് ഉയർന്ന് അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒരു അതുതവസ്തു കണക്കേ കിടക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. ഇതുകൂടെ കണ്ടപ്പോൾ പള്ളിയിലുള്ള ആളുകളുടെ ഇടയിൽ വലിയ ഒരിളക്കം തട്ടി. അവരുടെ കണ്ണുകൾ കാൻകെ അതുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനായ ദൈവത്തെ അവർ മഹത്വപ്പെടുത്തി.

ആ പുണ്യവതി മൂന്നു മണിക്കൂർനേരം കുരിശിൽ തൂക്കപ്പെട്ട യേശു മിശിഹായേപ്പോലെ ആകാശത്തിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാതെ ഉയർന്നു കിടന്നു. അപ്പോൾ അനേകർ അവിടെ ചുറ്റും നിന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇനിയും ആ കന്യകയ്ക്ക് എന്താണു് സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്നതു് എന്നു മറ്റു ചിലർ ശങ്കിച്ചു. മൂന്നു മണിക്കൂർ നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ പുണ്യവതി നിലം സ്पर्ശിക്കുകയും എഴുന്നേറ്റു മറുഭുവരോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഉയർപ്പുപെരുനാൾ കഴിഞ്ഞു നമ്മുടെ കന്യക അട്ടച്ചാക്കൽനിന്നു വീട്ടിലേക്കു പോയി. രണ്ടാം പ്രാവശ്യം പഞ്ചമുറിവുകൾ പ്രത്യക്ഷമായതിന്റെ ശേഷം 'ആഹാരത്തിൽ ചോറു' പൂണ്ണമായി വെടിയുന്നതിനു പരിശുദ്ധ റൂഹായുടെ നിയോഗത്താൽ ആ പുണ്യവതി നിശ്ചയിച്ചു. ചിലപ്പോൾ പഴവസ്ത്രങ്ങൾ വല്ലതും ഭക്ഷിക്കും. കൂടാതെ ചേന, കാച്ചിൽ, കപ്പ, ചക്ക, മുതലായവയും പാകം ചെയ്യുന്നത് ഭക്ഷിച്ചുവന്നു. ഈ കാലത്തു ബുധൻ, വെള്ളി, ശനി, ഞായർ ഈ നാലു ദിവസങ്ങളിൽ യാതൊന്നും ഭക്ഷിക്കാതെ പരിപൂണ്ണ ഉപവാസത്തിൽ ജീവിച്ചു. മറ്റു മൂന്നു ദിവസങ്ങളിൽ കായ്കനികളും കീഴുങ്ങുവസ്ത്രങ്ങളും കിട്ടുന്നതുപോലെ ഭക്ഷിച്ചുവന്നു. തന്റെ ഇപ്രകാരമുള്ള ഉപവാസം വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായിരുന്നു എങ്കിലും ആയതിനു യാതൊരു വിചിന്തയും കൂടാതെ 1120-ാമാണ്ടു ധനുമാസാവരെ ആ കന്യക അങ്ങനെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. തന്റെ പിതാവിന്റെ നിർബന്ധംകൊണ്ടു മാത്രം വിദ്യാഭ്യാസം തുടർന്നു ആ യുവതിയേ 1120 ധനുമാസത്തിലെ ആറാഃഹാരം പരീക്ഷയിൽ ഡീറെറിൻ ചെയ്കയാൽ കോപാധനനായ പിതാവു അവളുടെ പ്രാർത്ഥനാമുറിയിലെ കുരിശും പുസ്തകങ്ങളും എല്ലാം എടുത്തു മാറ്റി; ഉപവാസത്തിൽനിന്നും മറ്റും പിൻതിരിയണമെന്നു അവളെ നിർബന്ധിച്ചു. ലൌകികപിതാവിനേക്കാൾ കൂടുതലായി സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിനെ അനുസരിക്കണമെന്നു പ്രാരഭത്തിലെ

ആ പുണ്യവതിക്ക് ആത്മനിയോഗം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവിളക്കു നിശ്ചയത്തിൽനിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞില്ല.

അദ്ധ്യായം 5.

ഉയരത്തിൽനിന്ന് ലഭിച്ച കുരിശ്

കന്യക എപ്പോഴും ധരിച്ചിരുന്ന കുരിശും പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകങ്ങളും പിതാവു എടുത്തുമാറിയതിനാൽ ആയതിനുവേണ്ടി വീട്ടിലുള്ള ആരും അറിയാതെ മൂന്ന് ദിവസങ്ങൾ കന്യക ഉപവസിച്ചു തന്റെ ഉപവാസത്തിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം രാത്രിയിൽ ദൈവമാതാവു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവളുടെ പ്രാർത്ഥനാമുറിയിലെ മേശപ്പുറത്ത് ഒരു ഗ്ലാസ്സിൽ കുറെ വെള്ളം ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കന്യക മേശപ്പുറത്തേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ ഇതാ അവിടെയിരുന്ന ഗ്ലാസ്സ് മേശയിൽനിന്നും ഉയർന്ന് അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിൽക്കുന്നു. ഏകദേശം പതിനഞ്ച് മിനിറ്റുനേരത്തേക്ക് ഗ്ലാസ്സ് യാതൊരുബന്ധവും കൂടാതെ വായുവിൽ പൊങ്ങിനിന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ കുരിശ് ഏതൊരു ലോഹത്താൽ നിർമ്മിതമെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പറയാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ഗ്ലിബാ ഉയരത്തിൽനിന്ന് താഴേക്ക് വന്ന് ആ ഗ്ലാസ്സിലെ വെള്ളത്തിൽ വീണു. പെട്ടെന്ന് ഗ്ലാസ്സ് താഴ്ന്ന് മേശപ്പുറത്തിരുന്നു. ഈ അതുത സംഭവം കാണുവാൻ നമ്മുടെ പുണ്യവതിയേ കൂടാതെ

മറ്റുചിലർക്കുണ്ടെ അപ്പോൾ ആ മുറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. താൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കുരിശ് പിതാവു് എടുത്തു് മാറിക്കളഞ്ഞതിനു് പകരം ഉയരത്തിൽ നിന്നു് മഹത്വമേറിയ ഒരു കുരിശു് തന്നിങ്കു് നൽകപ്പെട്ടതിൽ പുണ്യവതി ദൈവത്തെസ്തുതിച്ചു.

ആ കുരിശു് ഗ്ലാസ്സിൽനിന്നും എടുത്തു് ചുബ്ബി ചുശേഷം ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലത്തു് അതിനെ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. പ്രസ്തുത കുരിശു് രോഗികളുടെ ശിരസ്സിൽ വെച്ചു് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ രോഗശാന്തി ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. എന്നാൽ അതു് ഉടനെഎടുത്തു് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു് കർത്താവു് കന്യകയേ അനുവദിച്ചിട്ടില്ല അവളുടെ (പാറിത്തം) വിദ്യാഭ്യാസം അവസാനിപ്പിച്ചു് ലോകചിന്തകളിൽനിന്നു് പരിപൂർണ്ണമായി വിരമിക്കുകയും, വീട്ടിൽനിന്നും ഏതെങ്കിലും കന്യാശ്രീമാത്തിലേക്കു് മാറിതാമസമാകയും ചെയ്തുകഴിയുമ്പോൾ പ്രസ്തുത കുരിശുകൊണ്ടു് രോഗശാന്തി നൽകാനുള്ള അനുവാദം സിദ്ധിക്കുന്നതാണു് എന്നു് ആത്മനിയോഗം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ആ കാലത്തിനു് വേണ്ടി പുണ്യവതി പ്രാർത്ഥിച്ചു് കാത്തിരിക്കുകയാണു്.

സ്വർഗ്ഗീയ മന.

നമ്മുടെ കഥാനായിക ആഹാരത്തിൽ ചോറ് ഒട്ടും ഭക്ഷിക്കാതെ കിഴങ്ങുകളും പഴവർഗ്ഗങ്ങളും മാത്രം തിന്നു് ജീവിച്ചുവരവേ, തന്റെ മാതാവു് ഈ വിവരം പിതാവിനോടു് അറിയിച്ചു. മകൾ നല്ല ആ

ഹാരം കഴിക്കാതെയിരുന്നാൽ ക്ഷീണിച്ചുപോകും എന്ന് ഭയപ്പെട്ടുപിതാവ് മകളെവിളിച്ചു. ഒരു നേരമെങ്കിലും ചോര ഉണ്ണണം എന്ന് നിർബന്ധമായി പറഞ്ഞു. അത് അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയാൽ പിതാവ് മകളെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്ന്, ആ ശിക്ഷയും ഒരനുഗ്രഹമായി കരുതിയ കന്യക തന്റെ നിശ്ചയത്തിൽനിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞില്ല. ആഹാരം വെടിയിണമെന്നുള്ളത് അവളുടെ സ്വന്തമായിരുന്നില്ലായിരുന്നു. പ്രത്യേക പരിശുദ്ധരൂപായുടെ നിയോഗമായിരുന്നു. കന്യക ഒരുദിവസം ആത്മവിവശതയിൽ ആയി. ചിലകാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചതുകൊണ്ട്. കറെത്തുകൾ അവളുടെ ചുറ്റും നിൽക്കുന്നുണ്ട്. പരിശുദ്ധരൂപം, “നിങ്ങൾ ഈ കന്യകയെ ആഹാരം കഴിപ്പാൻ നിബ്ധനിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്”; നിങ്ങൾ എത്ര നിർബന്ധിച്ചാലും അവൾ ആഹാരം കഴിക്കുകയില്ല. കൂടുതലായി അവളെ ഇനിയും തെരുക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ കഴിക്കുന്ന ആഹാരം പോലും മേലാൽ അവൾ ഭക്ഷിക്കുകയില്ല.” അടുത്തു നിന്നിരുന്ന ഒരാൾ-“ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെ ഇവൾ ലോകത്തിൽ എങ്ങനെ ജീവിക്കും”

രൂപം: “ഇവൾക്ക് ജീവിക്കുന്നതിന് സ്വർഗ്ഗീയമെന്നാ ഭക്ഷണമായി കൊടുക്കും.”

ഈ പ്രവചനം ഉണ്ടായശേഷം 1120-ാമാണ്ടു ധനുമാസം പന്ത്രണ്ടാം തീയതി ഉയരത്തിൽനിന്ന് വി: കുരിശു ലഭിച്ചുസമയം തന്നെ മേശപ്പുറത്തിരുന്ന ഗ്ലാസ്സിലെവെള്ളത്തിൽ വെളുത്തതൂളികൾപോലെ

ഒരു വിശിഷ്ട സാധനം കാണപ്പെട്ടു. അത് വെള്ളത്തിൽ കലക്കി കന്യക കുടിക്കുയും ചെയ്തു. അതിൽ പീന്നിട്ട് അവൾക്ക് വിശപ്പാകട്ടെ ഭാഹ്മാകട്ടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പരിശുദ്ധരൂപം കൽപ്പിച്ചതുപോലെ ഉയരത്തിൽനിന്ന് കത്താവ് മന്നാ ഭക്ഷിപ്പാൻ ആ പുണ്യവതിക്ക് കൊടുക്കുകയായിരുന്നു.

ദൈവം ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന് മരുഭൂമിയിൽ വച്ച് ആഹാരത്തിന് മന്നാ പൊഴിച്ചുകൊടുത്ത പ്രകാരം, (പുറപ്പാട് 16:15) ഒരു അത്തുതവസ്തുവായ സ്വർഗ്ഗീയ മന്നാ ഒരിക്കലും വിശക്കാത്തവണ്ണമുള്ള ദിവ്യമായ ആഹാരം ദൈവം തന്റെ ദാസിക്കു് പൊഴിച്ചുകൊടുത്തു. ആ വിശിഷ്ട പാനീയം കുടിച്ചതിൽ പീന്നിട്ട് ഒരിക്കലും ശരീരദാഹം കന്യകയ്ക്ക് ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

രക്ഷകനായ മ്ശിഹാ ഒരിക്കൽ യഹൂദിയാദേ ശംവിട്ട് ഗലീലയ്ക്ക് പോകുമ്പോൾ ശമറിയോടടുത്തു വച്ച് പൂർവ്വിതാവായ യാക്കോബിന്റെ കിണറിന്നരികെ നിന്നുകൊണ്ട് ഒരു പുറജാതി സ്ത്രീയോടു് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. വി: യോഹ: 4: 13-15 ഈ വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് കുടിക്കുന്നവനെയൊന്നും പിന്നേയും ദാഹിക്കും. ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും കുടിച്ചാലോ ഒരുനാളും ദാഹിക്കയില്ല. ഞാൻ കൊടുക്കുന്നവെള്ളം അവനിൽ നിത്യജീവകലേക്ക് പൊങ്ങിവരുന്ന വെള്ളത്തിന്റെ ഉറവയായി തീരും!"

സ്വർഗ്ഗീയമെന്നു ഭക്ഷിച്ചശേഷം ദിവസങ്ങൾ ചിലതു കഴിഞ്ഞു. ആ കന്യക യാതൊന്നും ഭക്ഷിക്കുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അതിന്റെ ആവശ്യം അവൾക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഇതുവരെ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കയ്യ്കനികൾ പോലും ഭക്ഷിക്കണമെന്ന് പൂണ്യവതിക്ക് ആഗ്രഹമില്ല. ഭക്ഷിക്കാത്തതിന്റെ യാതൊരു ക്ഷീണവും ഭാവപ്പെകർച്ചയും കന്യകയിൽ കാണുവാനില്ല. മുൻപതിവുപോലെ കന്യക വീട്ടിൽ ജോലി ചെയ്യുകയും പഠിക്കുകയും സ്നേഹിതർ പോകുകയും എല്ലാം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

വീട്ടിലുള്ളവർക്ക് എല്ലാം ഈ കാര്യം അതൃതമായി തോന്നി. എങ്കിലും ബാല്യത്തിലെ ദൈവകൃപ ലഭിച്ച കട്ടിയെ ദൈവം ഈ അതൃതസൃഷ്ടിയാക്കി തീർത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ അതിശയ സംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഇതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവർ എല്ലാവരും വിധിച്ചു.

സ്വർഗ്ഗീയമെന്നു ഭക്ഷിച്ചു ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കന്യകയുടെ മലമുത്രവിന്മുഖനങ്ങൾ എല്ലാം നിലച്ചു. രണ്ടു മൂന്ന് ആഴ്ചകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കന്യകയുടെ ഈ അതൃതകരമായ ജീവിതത്തെ പറ്റി പുറുപാടും അറിഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഈ അതൃതകന്യകയേ കാണുന്നതിന് അനേകർ വീട്ടിൽ വന്നു. വിദ്യാഭ്യാസകാലമാകയാൽ കന്യകയേ മറുഭൂമിയിൽ വീട്ടിൽ വന്ന് ശല്യം ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന് ഈ വിവരം പത്രങ്ങളിൽ ഒന്നിലും പരസ്യപ്പെടുത്തരുതെന്ന് അവളുടെ പിതാവ് ഏർപ്പാട് ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയൊരു

സംഭവം പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ എവിടെയെങ്കിലും ആയിരുന്നെങ്കിൽ അപ്പോൾ തന്നെ സകല രാജ്യങ്ങളിലും അത് അറിയത്തക്കവണ്ണം പരസ്യപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. അനേകലക്ഷങ്ങൾ അതുഭൂതകന്യകയേ ഒരു നോക്കു കാണുവാൻ ഒടികൂടുമായിരുന്നു.

പിന്നെയും മാസങ്ങൾ നാലുകഴിഞ്ഞു. 1120-ാ മാണ്ടു് മേടമാസം 22-ാം തീയതി വൈകിട്ടു് വീട്ടിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാമുറിയിൽ കന്യക പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 65 ആളുകളോളം ആ മുറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ എല്ലാം കാണത്തക്കവണ്ണം മേശപ്പുറത്തിരുന്ന് ഗ്ലാസ്സിലെ റെള്ളത്തിൽ കൊത്തുവാലരിപോലെ ചെറിയതും വെണ്മയുള്ളതുമായ സ്വർഗ്ഗീയ മനോ പരസ്യമായി ഉയരത്തിൽനിന്നു് പൊഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ കന്യക ഗ്ലാസ്സു് എടുത്തു് അതിലെ അതുഭൂതവസ്തുവിനെ എല്ലാവരേയും കാണിച്ചു. അവർ അതു് കണ്ടപ്പോൾ അതുഭൂതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനായ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ചില രോഗികൾക്കു് അതിൽ കരകുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. ബാക്കി കന്യകയ്ക്കു കിട്ടിച്ചു. ആ ദിവ്യദൃഷ്ടിയ്ക്കു കിട്ടിച്ചരോഗികൾ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 6.

പഞ്ചമുറിവുകൾ മൂന്നാംപ്രാവശ്യം.

1120-ാമാണ്ടത്തെ കഷ്ടാനഭവ ആഴ്ചയിൽ ഭൂര സ്ഥലത്തെങ്ങും പോകാതെ സ്വന്ത ഇടവകയായ വ ഉത്തവട്ടം ഓർത്തോഡോക്സ് സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന്നു നമ്മുടെ കന്യക നിശ്ചയിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമായി അറുപതോളം രോഗികളും ആ ആഴ്ചയിൽ തന്റെ വീട്ടിൽവന്നു താമസമായി പ്രസ്തുത രോഗികൾ പുണ്യവതിയോടുകൂടി എല്ലായാമപ്രാർത്ഥനകളിലും സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച രാവിലെ കന്യക പള്ളിയിൽ ചെന്നു അവിടുത്തെ നമസ്കാരത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. സമയം മൂന്നുമണിയായി. സ്ത്രീബാ ആഘോഷത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു. അപ്പോൾ കന്യകയ്ക്കു ശരീരത്തിൽ ആസകലം വേദന തുടങ്ങി. കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബോധരഹിതയായി നിലത്തുകിടന്നു. ഒരുമണിക്കൂറോളം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ പുണ്യവതിയിൽ പഞ്ചമുറിവുകൾ പ്രത്യക്ഷമായി. മുൻ വർഷങ്ങളിൽ പൊട്ടിപ്പുളള ആ അഞ്ചു സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും രക്തം ഒലിച്ചു. ഈ അൽഭുത സംഭവം കാണാൻ പള്ളിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആളുകൾ തിരക്കും തിരക്കുമായി. ശുശ്രൂഷ അവസാനിച്ചശേഷം ആ പള്ളിയിലെ വികാരി അവർക്കും പുണ്യവതിയുടെ അടുത്തുചെന്ന പഞ്ചമുറിവുകൾ കാണുകയും

ദൈവത്തിന്റെ അൽഭുതവ്യാപാരത്തേപ്പറ്റി ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായതു.

നേരം അഞ്ചുമണിയായപ്പോൾ കന്യകയ്ക്കു ബോധംവീണു് എഴുന്നേറ്റു എങ്കിലും കാലുകളിലെ വേദനമൂലം അടുത്തുള്ള തന്റെ വീട്ടിലേക്കു നടന്നുപോകുന്നതിനു് പ്രയാസമായി വന്നു. സന്ധ്യയായപ്പോൾ കാലുകളിൽ ചെരിപ്പു ധരിച്ചുകൊണ്ടു് മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി കന്യക വീട്ടിലേക്കു പോയി. നടന്നുപോകുമ്പോൾ കാലിന്റെ വെള്ളയിൽക്കൂടി അണികൾ തറച്ചു കയറുന്നതുപോലെയുള്ള അനുഭവം ആ കന്യകക്കു് ഉണ്ടായി. മേൽപ്രസ്താവിച്ച സംഭവത്തിനു് സ്ഥലവാസികളായ പലരും ദുഷ്സാക്ഷികളാണു്.

ഉയർപ്പു ഞായറാഴ്ച രാത്രി ഒരു മണിക്കു് കൂടെ താമസമുണ്ടായിരുന്ന ആളുകളോടുകൂടി കന്യക വളഞ്ഞവട്ടം പള്ളിയിൽ ചെന്നു. അവിടെ രാത്രി പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു് ഉയർപ്പിന്റെ പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു. ചുറ്റും നിന്നിരുന്ന ആളുകൾ കന്യകയേ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ വലത്തുകാൽ നിലത്തുനിന്നു ഉയന്നും, ഇടത്തുകാലിന്റെ തള്ളവിരൽ നിലത്തു സ്പർശിച്ചും എന്നാൽ സ്പർശിക്കാതെയും നിൽക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു. വി. കർബാനയുടെ അവസാനം ചരെ കന്യക ആ നിലയിൽതന്നെ നിന്നു. ആ സമയത്തു് പുണ്യവതി നല്ലബോധം ഇല്ലാത്തവളെപ്പോലെത്തോന്നുകാണപ്പെട്ടതു്. വി. കർബാനയുടെ അവസാനത്തിൽ കന്യകയുടെ രണ്ടു കാലുകളും നിലം സ്പർശിച്ചു.

ർശിക്കുകയും തന്നെ മറുജീവൻ താങ്ങിപള്ളിയിൽ കിടത്തുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം പള്ളിയിൽവെച്ച് നിലത്തൊടൊന്നെ കന്യക അന്തരീക്ഷത്തിൽ പൊങ്ങമുൻമണിക്കൂറോളം നിന്നതായ അതുതകാഴ്ച പലരും കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. മൂന്നാംപ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷമായ പഞ്ചമുറിവുകളിൽനിന്ന് മൂന്നു മാസംവരെ രക്തം പൊടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രസ്തുത രക്തം തുണിയിൽ തുടച്ച് എടുത്ത് ആ പുണ്യവതി സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നു. വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് അതുമൂലം പല കൃപകളും സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

1120-ാംമാണ്ട് ഇടവമാസത്തിൽ പിതാവ് ഞ്റ നിർബന്ധംമൂലം കന്യക സ്ത്രീശ്ലൈശ്ശിൽ വീണ്ടും അഭ്യസനം ആരംഭിച്ചു. ആറുമാസമായി യാതൊന്നും ഭക്ഷിക്കുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത യുവതി എങ്ങിനെ സ്ത്രീകളിൽപോയി പഠിക്കുന്നത് പലരും ചിന്തിച്ചു. പക്ഷേ രണ്ടുമെൽ അകലമുള്ള തിരുവല്ലായിൽ പെരിങ്ങര പ്രിൻസ് മാർത്താണ്ഡവർമ്മ ഹൈസ്കൂളിൽ നിത്യവും നടന്നുപോയി പഠിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ കന്യകയ്ക്ക് യാതൊരു പ്രയാസവും തോന്നിയില്ല. വീട്ടിൽനിന്ന് സ്കൂളിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചാൽ വഴിയിൽവെച്ച് ആരോടും ഒന്നും സംസാരിക്കുകയില്ല. നടപ്പു വളരെ വേഗത്തിലാണ്. വെയിലത്തു കട പിടിക്കുക പതിവില്ല. വേഗത്തിൽ യാത്രചെയ്താലും പുണ്യവതിയുടെ ശരീരം വിയർക്കുക അപൂർവ്വമാണ്. സാധാരണ ഒരു ബാലികയെപ്പോലെ ആ കന്യക ക്ലാസ്സിലിരുന്നു പഠിച്ചുവന്ന്.

സഹപാഠികൾക്കും സ്ത്രീകൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും ഈ പുണ്യവതിയെപ്പറ്റി വളരെ ബഹുമാനമാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു അതൃത കന്യകയെ ആ സ്കൂളിൽ അഭിസന്നത്തിന് കിട്ടിയത് ഒരു മഹാ ഭാഗ്യമായും അഭിമാനമായും അവർ കരുതി. സ്ത്രീഹൈന്ദവ ക്ലാസ്സിലെ പബ്ലിക് പരീക്ഷക്ക് ഇരുന്നു എഴുതിയശേഷം ആ കന്യക അവിടെയുള്ള എല്ലാവരോടും യാത്രപറഞ്ഞ് സ്ത്രീകൾ അഭ്യസനത്തിൽനിന്ന് എന്നേക്കുമായി വിരമിച്ചു.

‘രോഗികൾക്ക് സൗഖ്യം.

1121-ാമാണ്ട് ചിങ്ങമാസത്തിലെ ഭാണഅവധിക്ക് അഞ്ച് രോഗികൾ നമ്മുടെ കന്യകയുടെ വീട്ടിൽചെന്ന് അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. അവധി കാലമായിരുന്നതിനാൽ കുറെ ദിവസങ്ങൾ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവിടുന്നതിന് വീട്ടിലുള്ളവരും സമ്മതിച്ചു. ഈ പുണ്യവതിയുടെ പ്രാർത്ഥനയാൽ ദൈവം ആരോഗികൾക്ക് സൗഖ്യം കൊടുത്തു.

ആ കന്നിമാസത്തിൽ റോമൻകത്തോലിക്കാ സഭയിലെ മൂന്നു സ്ത്രീകൾ പുണ്യവതിയെ കാണുവാൻവന്നു. അവരിൽ ഒരാൾ പ്രസവിക്കാത്ത ഒരു വന്ധ്യയായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സ്ത്രീകളുടെ നിർബന്ധമായ അപേക്ഷപ്രകാരം പഞ്ചമുറിവുകളിൽനിന്ന് ഒലിച്ച രക്തം തുടച്ച് സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഒരു വസ്ത്രകുപ്പണം അ

വർഷം കൊടുത്തു. വിശ്വാസികളായ ആ സ്ത്രീകൾ ആ വസ്ത്രം കരിച്ചു വെള്ളത്തിൽ കലക്കി കുടിച്ചു. തൽഫലമായി അവർ മൂന്നുപേരുടെയും രോഗങ്ങൾക്ക് സൗഖ്യംവന്നു. മച്ചിയായിരുന്ന സ്ത്രീ ഗർഭം ധരിച്ച വിവരം ആറാംമാസത്തിൽ ആ പുണ്യവതിയെ അറിയിക്കുന്നുണ്ടായി.

എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും വൈകിട്ട് സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനാസമയത്തു് കന്യകയ്ക്കു് പരിശുദ്ധ റുഹായുടെ പ്രത്യേക ശക്തി ലഭിക്കുക പതിവായി തീർന്നു. ആ അവസരത്തിൽ രോഗികൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക, ഭാവികാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രവചിക്കുക, സംശയനിവർത്തി വരുത്തുക ഇവ സാധാരണയാണ്. ഇതിനുവേണ്ടി അനേകർ ആ പുണ്യവതിയുടെ ഭവനത്തിൽ വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും രോഗശാന്തിക്കായും, ഈ പുണ്യവതിയെ ഭജനം ചെയ്തുകൊണ്ടും കാണുന്നതിനുവേണ്ടിയും ഇപ്പോഴും ആളുകൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കൈകളിലെ കരിത്തുപാടുകൾ,

കഴിഞ്ഞ മൂന്നുവർഷങ്ങളിലെ (1118, 1119, 1120) കഷ്ടാനഭവ ആഴ്ചകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പഞ്ചമുറിവുകൾ ഉണ്ടായി അതിന്റെ വടുവുകൾ കൈകൾ രണ്ടിലും കരിത്തു് ആകൃതിയിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്നുണ്ടു്. വലത്തുകൈയുടെ അകത്തു മാത്രം നാലു കരിത്തുകൾ പ്രത്യക്ഷമായി കാണാം. ഇടത്തുകൈ

യിൽ മൂന്നു കുരിശുകൾ കാണപ്പെടുന്നു. വലത്തുകൈയിൽ നാലു കുരിശുകൾ പ്രത്യക്ഷമായതിന്റെ കാരണം എന്താണെന്നു മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ശ്രീമാൻ ഇ. എം. കോവുരിനെ ഒരടയാളം കാണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആ പ്രത്യേക സന്ദർഭത്തിൽ വലത്തുകൈയിൽ പൊട്ടിട്ടുള്ളതാണ് നാലാമത്തെ കുരിശടയാളം. ഇപ്രകാരം നാലു കുരിശടയാളം വഹിക്കുന്ന കൈയ്യാണ് ആ പുണ്യവതി രോഗികളുടെ ശിരസ്സിൽ വെച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. വിശ്വസിക്കുന്ന അനേകർ അതു മൂലം സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുന്നു. കന്യാകയുടെ രണ്ടു കാലുകളിലും മാവിലും ആണിപാടുകൾ പോലെ കരുത്ത വടുവുകൾ ഇപ്പോഴും കാണുവാനുണ്ട്.

പഞ്ചമുറിവുകളിലെ വേദന.

പഞ്ചമുറിവുകൾ ശരീരത്തിൽ പൊട്ടുന്നതിനു് കറേ മണിക്കൂറുകൾക്കു മുമ്പുതന്നെ കന്യാകയ്ക്കു് ശരീരമാസകലം വേദന ഉണ്ടാകുക സാധാരണയാണ്. മ്ശി ഹാരാജൻ തന്റെ ശാശ്വന്മാർക്ക് തിരുവത്താഴം നിയമിക്കപ്പെട്ട ശേഷം താൻ അവരുമായി ഗത്ശമന എന്ന് പറയുന്ന തോട്ടത്തിലേക്കു പോയി. തന്റെ കുരിശുമരണത്തിന്റെ ആ തലേ രാത്രിയിൽ മ്ശി ഹാരാജരാൻ തന്റെ ശരീരത്തിൽ അതികഠിനമായ വേദന അനുഭവിച്ചു. മത്തായി 26:33-45. “അപ്പോൾ അവൻ, ‘എന്റെ ദേഹി മരണത്തോളം അരികുഴവപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഇവടെ താമസിച്ച് എന്നോടുകൂടെ ഉണർന്നിരിപ്പിൻ എന്ന് അവരോട് കല്പിച്ചു.’

പിന്നെ അവൻ അല്പം മുമ്പോട്ടു ചെന്നു മുമ്പം കവി
 ണ്ണവീണ്. 'എന്റെ പിതാവേ, കഴിയുന്നതാകുന്നു
 എങ്കിൽ ഈ പാതപാത്രം എന്നിൽനിന്ന് നീങ്ങി
 പോകേണമേ, എങ്കിലും ഞാൻ ഇരിക്കേണ്ടപോലെ
 യല്ല; നീ, ഇരിക്കേണ്ടപോലെ അത്രേ, എന്ന് പ്രാ
 ര്ത്ഥിച്ചു..... പിന്നെ രണ്ടാമതും പോയി; 'എ
 ന്റെ പിതാവേ, ഞാൻ ഇതു കടിക്കാതെ, നീങ്ങി
 കൂടാ എങ്കിൽ നിന്റെ ഇഷ്ടം ആകട്ടെ' എന്നു പ്രാ
 ര്ത്ഥിച്ചു.. താൻ അവരെ വിട്ടു മൂന്നാമതും പോയി
 ആ വചനത്തെ ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെ
 ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ വന്നു പറയുന്നു. ഇനി ഉറ
 ങ്ങി ആശ്വസിച്ച്കൊൾവിൻ. ഇതാ നാഴിക അടു
 ത്തു, മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കൈകളിൽ ഏ
 ലിക്കപ്പെടുന്നു."

യേശു ശിഹാ കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടപ്പോഴും
 സ്തബ്ധമായി തുങ്ങി കിടന്നപ്പോഴും അനുഭവിച്ചതു
 പോലെയോ അതിൽ കൂടുതലോ ഉള്ള വേദന താൻ
 ഗതശമനോ തോട്ടംമുതൽ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ത
 ന്റെ രക്തം വിയർപ്പുതുളളിയായി പുറത്തു പോക
 തക്കവണ്ണം അത്ര കഠിനമായ ശാരീരികവും മാന
 സികവുമായ വേദന യേശു ശിഹാ സഹിച്ചു. ത
 ന്റെ ക്രൂരമരണത്തിന്മുമ്പുള്ള പീഡാനുഭവം ഇതി
 നേ കുറിക്കുന്നു.

യേശു ശിഹായിക്കു് ഉണ്ടായതുപോലെയുള്ള
 പഞ്ചമുറിവുകളിലെ വേദന തനിക്കും അനുഭവിപ്പാ
 ൻ ഇടയാകുന്നതിൽ നമ്മുടെ പുണ്യവതി സന്തോ

ഷിക്കുകയും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആണിപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കി വെറും വടുവുകൾ മാത്രമേ ഇപ്പോൾ കാണുവാൻ ശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ എങ്കിലും, എല്ലാ മാസങ്ങളിലും ഏതെങ്കിലും ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച ആസ്ഥാനങ്ങളിൽ വേദന ഉണ്ടാകുക സാധാരണയാണു്. ദിവ്യവെള്ളിയാഴ്ച ചത്ത-തന്റെ മരണദിവസത്തെ-യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവവും തിരുശരീരത്തിനുള്ള വേദനയും ഓതു് ധ്യാനിക്കുന്നതിനു് ഈ സംഭവം പുണ്യവതിയെ സഹായിക്കുന്നു. പഞ്ചമുറിവുകളിൽ വേദന ആരംഭിക്കുന്ന എല്ലാവെള്ളിയാഴ്ചയും ഒരു ധ്യാനദിവസമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനു് കനക ആഗ്രഹിക്കുകയും അപ്രകാരം തുടർന്നുവരികയും ചെയ്യുന്നു.

അദ്ധ്യായം 7.

വി: കുർബാനാനുഭവം.

നമ്മുടെ പുണ്യവതിക്കു് സ്വസ്ഥിയെന്നാ രണ്ടു സ്വയം പരസ്വയം നൽകപ്പെട്ട അചസരങ്ങളിൽ കത്താവു് അവളോടു് ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. “നീ ലൗകികഭക്ഷണംകൂടാതെ ആജീവനാന്തം ജീവിക്കണം.” “നിത്യവും വി: കുർബാന അനുഭവിക്കുന്നതു നല്ലതുതന്നെ. എന്നാൽ അതിനു് സൗകര്യപ്പെടാത്തപക്ഷം എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും വി: കുർബാന അനുഭവിക്കുകൊള്ളണം” കത്താവിന്റെ ഈ കല്പന അനുസരിച്ചു് കന്യക അന്നുമുതൽ മുടക്കുകൂടാതെ

എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും പരിശുദ്ധ കുർബാന അനുഭവിച്ചുവരുന്നു. തന്നോടുകൂടിയുള്ള നിത്യമായ സംസർഗ്ഗത്തിന് തന്റെ തിരുശരീര രക്തങ്ങളുടെ സംബന്ധം പുണ്യവതിയെ സഹായിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവൻ തന്നിലേക്ക് ആഴ്ചതോറും പകർപ്പെടുന്നതുപോലെയുള്ള അനുഭവം കന്യകയ്ക്ക് ഉണ്ടാകുന്നു.

യേശു മ്ശിഹാ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. “അഴിഞ്ഞു പോകുന്ന ആഹാരത്തിനായിട്ടല്ല, നിത്യജീവനിലേക്കു നിലനിൽക്കുന്ന ആഹാരത്തിനായിട്ടുതന്നെ പ്രവർത്തിപ്പിൻ. അതിനെ മനുഷ്യപുത്രൻ നിങ്ങൾക്കു തരും” യോഹ. 6:27. യഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുനാമനോടു പറയുന്നു; ‘ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു മന്നാ ഭക്ഷിച്ചുവല്ലോ അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് അപ്പംകൊടുത്തു എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരംതന്നെ’. അപ്പോൾ യേശു മ്ശിഹാ അരുളിച്ചെയ്യും. ‘സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള അപ്പം മോശയല്ല നിങ്ങൾക്കു തന്നത്, എന്റെ പിതാവത്രെ ദൈവത്തിന്റെ അപ്പം എന്നതോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന ലോകത്തിനു ജീവനെ കൊടുക്കുന്നത് ആകുന്നു’ ‘ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പമാകുന്നു. എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവൻ വിശക്കയില്ല, എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഒന്നുമില്ലാത്ത ദാഹിയായില്ല. അവൻ എനിക്കു തന്നതിൽ ഒന്നും ഞാൻ കളയാതെ എല്ലാം ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ ഉയർത്തുന്നേല്പിക്കണം എന്ന് എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമാകുന്നു. നിങ്ങൾ

ഉടെ പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ മന്നാ ഭക്ഷിക്കുകയും അവർ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇത് ആരെങ്കിലും ഭക്ഷിച്ചാൽ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന് സപ്തത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്ന അപ്പം ആകുന്നു. ഈ അപ്പത്തിൽനിന്ന് ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും. ഞാൻ കൊടുപ്പാനിരിക്കുന്ന അപ്പമോ ലോകത്തിന്റെ ജീവനുവേണ്ടി എന്റെ മാംസം ആകുന്നു.

നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കാതെയും അവന്റെ രക്തം കുടിക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളിൽതന്നെ ജീവൻ ഇല്ല. എന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയും എന്റെ രക്തം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ നിത്യജീവൻ ഉണ്ട്. ഞാൻ ഒട്ടകത്തെ നാളിൽ അവനെ ഉയർത്തേണ്ടുന്നേല്പിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്റെ മാംസം സാക്ഷാൽ ഭക്ഷണമാകുന്നു. എന്റെ രക്തം സാക്ഷാൽ പാനീയവുമാകുന്നു. എന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയും എന്റെ രക്തം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു. ജീവനുള്ള പിതാവു എന്നെ അയച്ചിട്ട് ഞാൻ പിതാവുമൂലം ജീവിക്കുന്നപ്രകാരം എന്നെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ ഞാൻമൂലം ജീവിക്കും. പിതാക്കന്മാർ ഭക്ഷിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെല്ല, ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും."

നമ്മുടെ പുണ്യവതി വി. കുർബാന കത്താവിന്റെ തിരുശരീര രക്തങ്ങളാകുന്നു എന്ന ഉത്തമ ബോധ്യത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും അത്രെ അതിനെ ഭക്ഷിക്കുന്നത്. കുർബാന ബലിയാണെന്നും ശുദ്ധീകരണ

ശേഷം അപ്പവും വീഞ്ഞും കൃപയാലുള്ള യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും രക്തവും ആയിത്തീരുന്നു എന്നും വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരേപ്പോലെ ആ കന്യക വിശ്വസിക്കുന്നു. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു തിരിച്ചറിയുന്നതിനു പാടില്ലാത്ത ഈ ആത്മീകമാറ്റം അറിയുകയും അൻഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അവരവരുടെ വിശ്വാസം കൊണ്ടാണ്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവനെ നമ്മുടെ ആത്മീക ജീവനസന്ധാരണത്തിനുള്ള മാറ്റുമാക്കിത്തീർക്കുന്നത് വിശ്വാസംകൊണ്ടാണല്ലോ. ഓരോ ക്രദാശകളിലും ഉണ്ടാകുന്ന അപ്രത്യക്ഷ മാറ്റം പരിശുദ്ധാത്മവ്യാപാരമൂലം സംഭവിക്കുന്നതാണ്. വിശ്വാസംകൊണ്ടു ക്രദാശകളുടെ ആത്മീകഫലങ്ങൾ നമുക്ക് അനുഭവസിദ്ധമാകുന്നു. മനുഷ്യാവതാരചെയ്ത മ്ശിഹായിൽ ദൈവത്വം അദൃശ്യമായിരുന്നതുപോലെ വി. കർബ്ബാനയിലും ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം ബാഹ്യനയനങ്ങൾക്കു അദൃശ്യമായിരിക്കുന്നു. യേശുമിശിഹായുടെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലും, പരിശുദ്ധ കർബ്ബാനയിലും, സ്വർഗ്ഗീയവും ഭൗമീകവും, ദൈവികവും മാനുഷികവുമായ ശക്തികൾ അൽഭുതകരമായി സംയോജിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്റെ ദൈവത്വത്തെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ അടക്കിവയ്ക്കുന്നതിനു തിരുവിഷ്ണുമുണ്ടായ ദൈവം ഇപ്പോൾ അവിടുത്തെ തിരുസാന്നിദ്ധ്യം അപ്പവീഞ്ഞുകളിൽ അടക്കിവയ്ക്കുന്നു. “ആ വചനം ദൈവമായിരുന്നു” എന്നു വി യോഹന്നാൻശ്ലീഹാ പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ മനുഷ്യനായി കാണപ്പെട്ട യേശു ദൈവമായിരുന്നതുപോലെ ഏവർക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ട അപ്പവും വീഞ്ഞും

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീര രക്തങ്ങളാകുന്നു. അവ ഉയർന്നുയരുന്നതിന് മുമ്പായിട്ട് മഹത്വപ്രദമാക്കപ്പെട്ട ശരീര രക്തങ്ങളത്രെ.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ലോകത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ മനുഷ്യനായി ജനിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. ദൈവമായിരുന്ന താൻ മനുഷ്യരായിത്തീർന്നു വെങ്കലപോലെ ധരിക്കപ്പെട്ടായിരുന്നു. യേശു പൂർണ്ണ മനുഷ്യനായിരുന്നു. ആകയാൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഒരേ ഉള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്തതുപോലെതന്നെ വി. കർത്താവിന്റെ അപ്പവീഞ്ഞുകൾക്ക് വസ്തുതയോടുകൂടി വരുത്താതെതന്നെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാലുള്ള ശരീര രക്തങ്ങളായി അത് പരിണമിക്കുന്നു. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട അപ്പവീഞ്ഞുകളിൽനിന്നും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീര രക്തങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ നാം പ്രാപിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ അനുഗ്രഹം അനുഭവവിധിമാകുന്നത് വിശ്വാസംവഴിയാണ്. വി. കർത്താവിന്റെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ ഉള്ളുവാക്കുന്നത് വിശ്വാസമാണ്. യേശുനാഥൻ ലോകത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന കാലത്തു തന്നിൽ വിശ്വാസം ഇല്ലാത്തവരിൽനിന്നും കൂട്ടം ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ തന്നെ അവിശ്വസിക്കുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും അവസാനം കരിയിലിൽ തരിശുകളിൽ ചെയ്തു. എന്നാൽ വിശ്വാസമുള്ളവർക്ക് രോഗത്തിൽനിന്നുള്ള വിടുതലും പാപമോചനവും ധാരാളമായി കൊടുക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തിയുള്ള ജീവന്റെ ഉറവയായി താൻ ലോകത്തിൽ വന്നിട്ടു. തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം പുനരുത്ഥാനശേഷം ആത്മീയമായ ഒന്നാണ്. അത് പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്ക് അതീത

മായ ഒന്നുതന്നെ. വി. പെരളോസ് പുനരുത്ഥാന ശേഷമുള്ള ശരീരം ആത്മീകശരീരമാണെന്നു പറയുന്നു. (1 കോറ. 15-44) വിശ്വാസികൾക്ക് പുനരുത്ഥാനശേഷം ലഭിക്കുന്ന ഒരു ആത്മീകശരീരംതന്നെയായിരുന്നു യേശുക്രിസ്തുവിനുള്ളായിരുന്നതും. ഉയർപ്പിന്റെ ശേഷം ഈ ലോകത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഒരു ആത്മീക സാന്നിദ്ധ്യമാണ്. അത് വിശ്വാസംകൊണ്ട് അനുഭവപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. ഉയർപ്പിന്റെ ശേഷം യേശു മിശിഹാ തന്റെ ശ്ലീഹന്മാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ പ്രകൃതാലുള്ള ശരീരത്തിൽനിന്നു വ്യത്യാസപ്പെട്ടതും എന്നാൽ ഒരു യഥാർത്ഥമായ ശരീരം ക്രിസ്തുവിനുള്ളായിരുന്നു. ആ ശരീരം പ്രകൃതനിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായ ഒന്നല്ലായിരുന്നു. അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അവനെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇത് വി. കർബാനയെപ്പറ്റിയും വാസ്തവമായിരിക്കുന്നു.

വി. കർബാനയിലെ യേശു മിശിഹായുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ആത്മീകമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. അത് യഥാർത്ഥമായ ഒന്നുതന്നെ. പ്രകൃതാതീതവുമത്രെ. അത് നമ്മുടെ വിശ്വാസംകൂടാതെതന്നെ സംഭവിക്കുന്നതായ ഒരു സാന്നിദ്ധ്യമാണ്. ഇത് വിശ്വാസംകൊണ്ടുമാത്രമേ നമുക്ക് അനുഭവസിദ്ധമാകയുള്ളൂ. വിശ്വാസിനിയായ നമ്മുടെ കഥാനായിക വി. കർബാനയിൽ മിശിഹായുടെ സാന്നിദ്ധ്യം സ്വർഗ്ഗത്തിലെന്നപ്രകാരം അനുഭവിക്കുകയും, തന്റെ തിരുശരീര രക്തങ്ങളെ ശരീരാത്മദേഹികളുടെ ജീവനും രക്ഷയ്ക്കുമായി ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽമാത്രം ചായ്വ്

(Key) കൊടുക്കുന്ന നാഴികമണിയേപ്പോലെ, ഞായറാഴ്ചതോറും ആത്മീകഭക്ഷണമായ വി. കർബാനമാത്രം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് ആ കന്യാക ജീവിക്കുന്നു. ശാരീരികവും ആത്മീകവുമായ സർച്ച ചൈതന്യവും ശക്തിയും അതുമൂലം ആ പുണ്യവതിക്ക് സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം 8.

കന്യാകയുടെ അറോഗാവസ്ഥ.

നമ്മുടെ കഥാനായികയ്ക്ക് ചെറുപ്പത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന 'എപ്പിലപ്സി' രോഗം കർത്താവ് തന്റെ കൃപകൊണ്ട് സൗഖ്യമാക്കിയശേഷം ഇതേവരെ യാതൊരു സുഖക്കേടുകളും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. യാതൊരുവിധമായ ചികിത്സയും ഇത്രയും പ്രായത്തിൽ ആ പുണ്യവതിക്ക് ചെയ്യേണ്ടിവന്നിട്ടുമില്ല. എല്ലാദിവസവും അതിരാവിലെ തണുത്ത വെള്ളത്തിൽ സ്നാനംചെയ്ക പതിവാണ്. ശരീരത്തിന് ആവശ്യമായ പോഷകാഹാരം ഒന്നും കന്യാക ഭക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും നല്ല ആരോഗ്യമുള്ളവളായി കാണപ്പെടുന്നു. മുഖത്തിൽ പ്രത്യേക ഒരു തേജസ്സും പ്രസന്നതയും എപ്പോഴും സ്പർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പുണ്യവതിക്ക് ദിവസം രണ്ടു മണിക്കൂർ മാത്രമേ ഉറക്കം ആവശ്യമുള്ളൂ. രാത്രിയിലെ മറ്റു സമയങ്ങൾ ധ്യാനത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും കന്യാക ചെലവിടുന്നു. ഉറങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേക ക്ഷീണം ഒന്നും തോന്നുകയില്ല. ശരീരത്തിൽ റിയർപ്പണ്ടാ

കക സാധാരണയല്ല. ക്ഷീണം, ഉന്മേഷം എന്നിങ്ങനെ പ്രത്യേക അനുഭവങ്ങൾ കന്യാകയ്ക്ക് ഉണ്ടാകാറില്ല. ശരീരംകൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും വളരെ അദ്ധ്വാനിച്ചാലും ക്ഷീണം കാണുകയില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തു് സൂക്ഷിച്ച്നിന്നു് അഭ്യസനം കഴിഞ്ഞു വീട്ടിൽ വന്നാൽ അടുക്കളയിലെ ചില ജോലികൾ എടുക്കുക സാധാരണയാണു്. പരിപൂർണ്ണ ഉപവാസത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന മകളേ തന്റെ മാതാവു യാതൊരു വീട്ടുജോലിക്കും നിർബന്ധിക്കാറില്ല. വീട്ടിലുള്ള യാതൊരുത്തരുടേയും നിർദ്ദേശം കൂടാതെതന്നെ അടുക്കളയിലെ പല ജോലികളും ആ പുണ്യവതി ചെയ്തുതീർക്കുമായിരുന്നു. -

അതുതകരമായ ജീവിതം.

നമ്മുടെ യുവതിക്കു് ഇപ്പോൾ വയസ്സ് പതിനെട്ടു് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതേവരെ സ്ത്രീകൾക്കുള്ള മുറ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇനിയും ഉണ്ടാകുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. മലമൂത്രവിസർജ്ജനങ്ങൾ യാതൊന്നും ഇല്ലാതെ ഒരു 'അതുത കന്യാക'യേപ്പോലെ, ആ യുവതി ജീവിക്കുന്നു. ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ മറാക്കും ലഭിക്കാത്ത ഈ പ്രത്യേക നൽവരം നമ്മുടെ പുണ്യവതിക്കു് ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്നു. വെള്ളംപോലും അവൾ കുടിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, തൊണ്ട ഉണങ്ങാറില്ല. തന്റെ വായിൽ ഉമിനിർ ആവശ്യത്തിനു് കിട്ടുന്നുണ്ടു്. പുറമേനിന്നുള്ള ശരീരപോഷകാഹാരങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ക്ഷീണമാകട്ടെ, ശോഷിപ്പാകട്ടെ ശരീര

ത്തിന് ഉണ്ടാകുന്നില്ല. കന്യാകയുടെ നാഡിവിടിച്ചു നോക്കിയാൽ അതു നന്നായി അടിക്കുന്നതായി ആർക്കും അനുഭവപ്പെടും.

ശുദ്ധജലംപോലും കുടിക്കാതെ നാല് അഞ്ച് ആഴ്ചയിൽ കൂടുതൽ ഒരു മനുഷ്യന് ജീവിക്കുന്നതിന് സാദ്ധ്യമല്ല എന്ന് ശരീരശാസ്ത്രം പറിച്ചിട്ടുള്ള ഡോക്ടർമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ശരീരത്തിന് പോഷകാംശം കുറയുമ്പോൾ ഹൃദയം ക്ഷീണിച്ച് അതുതാനെ നിന്നുപോകുന്നതാണ്. മറ്റു രോഗങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്ത ചില ആളുകൾ ഹൃദയസ്തന്ദനം നിലച്ചു മരണം അടയുന്നതായി കാണാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പതിനഞ്ചു മാസങ്ങളായി യാതൊരു ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളും കൂടാതെ ആരോഗ്യവതിയായി ജീവിക്കുന്ന നമ്മുടെ കഥാനായിക തികച്ചും ഒരു അത്ഭുത കന്യാകയാണെന്നുള്ളതു് നിസ്തർക്കമത്രെ. ഈ പുണ്യവതിയുടെ ജീവിതം ഡോക്ടർമാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും, ശരീരത്തിന്റെ ഘടനാനിയമങ്ങൾക്കും, പ്രകൃതിനിയമത്തിനും അതീതമായിട്ടുള്ളതാണ്. ദീർഘകാലം ഉപവാസത്തിലും നോമ്പിലും കഴിച്ചു കൂട്ടിയവനും, ഓഖിതന്മാരിൽ തലവനെന്നു് പേർ സമ്പാദിച്ചവനും, വിശുദ്ധന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനുമായ മോറാൻ മോർ ബർസോമ്മായേ കൂടാതെ ഇതുപോലെ ജീവിച്ചിട്ടുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കംതന്നെ.

ദൈവമാതാവു് ഒരിക്കൽ നമ്മുടെ കന്യാകയ്ക്കു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ യാതൊരു വിധമായ ആഭരണങ്ങളും ധരിക്കരുതെന്നു് അവളോടു് ആജ്ഞാപിച്ചി

ട്ടാൻ. അതുപ്രകാരം കന്യക ഇതേവരെയും ആരേ
ണങ്ങൾ ധരിച്ചിട്ടില്ല. ആരേണ കായ്ത്തിൽ ഭ്രമക്കാ
രായ യുവതികളേ കണ്ടാൽ ദൈവമാതാവിന്റെ ഉപ
ദേശം ആ പുണ്യവതി അവരോടു പറയുക പതിവു
ണ്ട്. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ രാജ്ഞിയായ വി. മാതാവു് ഇ
പ്പോഴെത്ത ആരേണാലങ്കാരങ്ങൾ ദൈവഭക്തിയുള്ള
സ്ത്രീകൾക്കു് യോജിച്ചതല്ലാ എന്നു് കന്യക ഉപദേ
ശിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ പുണ്യവതിക്കു് മൗനവ്രതം എടുക്ക
ുന്നതിന്നു് വലിയ താല്പര്യമാണു്. ആത്മീയശക്തി
കൂടുതലായി ലഭിക്കുന്നതു് മൗനവ്രതം, ധ്യാനം ഇവ
കൊണ്ടാകുന്നു എന്നു് ആ കന്യക സാക്ഷിക്കുന്നു. ലോ
കകാര്യങ്ങളേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെയും സംസാരിക്കാ
തെയും, ദൈവത്തോടും തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരോടും
ശുദ്ധിമതികളോടും മാത്രം സംസാരിച്ചും, അവരുമാ
യിട്ടുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിലും, ജീവിക്കുന്നതു് ആനന്ദത്തി
ന്റെ ഉൽകൃഷ്ടനിലയായി കന്യക ചിന്തിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുദേവൻ ഒരിക്കൽ തന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യന്മാ
രായിരുന്ന പത്രോസു്, യാക്കോബു്, യോഹന്നാൻ
എന്നീ മൂന്നു ആളുകളേ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് ഒരു ഉയന്ന മ
ലയിലേക്കു് പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ പോയി. വി. മക്കോസു്
9:2-8. അവരുടെ മുമ്പാകെ താൻ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു്
ദൈവപുത്രന്റെ സാക്ഷാൽ തേജോസ്വരൂപം അവ
ർക്കു് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. “അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഭൂമി
യിൽ ഒരു അലക്കുകാരനും അങ്ങനെ വെളുപ്പിക്കുവാ
ൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അത്യന്തം വെണ്മയുള്ളതായിതി

ഉങ്ങി. അപ്പോൾ ഏലിയാ ദീർഘദർശി മോശയോടു കൂടെ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. അവർ യേശുവിനോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ പത്രോസ് സ്ത്രീയാ യേശുവിനോടു പറയുന്നു. “ഗുരോ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നത് നല്ലതു്; ഞങ്ങൾ മൂന്നു കുടിലുകളേ ഉണ്ടാക്കട്ടേ, ഒന്നു നിനക്കും, ഒന്നു മോശയ്ക്കും, ഒന്നു ഏലിയാവിന്നു്തന്നെ”. ശ്ലീഹന്മാർക്കുണ്ടായ മഹത്വദർശനത്തിൽ അവർ ആനന്ദഭരിതരായി സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചു സ്വർഗ്ഗീയമായവയെതന്നെ ചിന്തിക്കുന്നു. ലോകവാപാരങ്ങളിൽനിന്നു് പൂർണ്ണമായി വിരമിച്ചു ആദ്ധ്യാത്മിക ചിന്തയിൽ ധൈര്യവുമായി സംസ്കൃതം ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു വിശ്വാസിക്കും മേല്പറഞ്ഞ ഉൽകൃഷ്ടാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. നമ്മുടെ കന്യാക പലപ്പോഴും മെന്തവ്രതമെടുത്തു് ധ്യാനിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗീയമായ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

120-മാണ്ടത്തെ വലിയനോമ്പിൽ ആ പുണ്യവതി ഇരുപതു ദിവസത്തെ മെന്തവ്രതവും 121 ചിങ്ങത്തിൽ എട്ടുദിവസത്തേ വ്രതവും എടുത്തു ശക്തിപ്രാപിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 9.

അനുഭവ പ്രസംഗം

തലവടി ആനപ്രാമ്പാൽ സെന്തതു് മലയാള മിഡിൽസ്കൂളിൽ 121-മാണ്ടു് മകരമാസം 29-ാ

തീയതിമുതൽ ഒരാഴ്ചത്തേക്ക് ഒരു പ്രസംഗമൊക്കെയോ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ പ്രത്യേക ക്ഷണനപ്രകാരം നമ്മുടെ കഥാനായിക, തന്റെ വയോവൃദ്ധയായ പിതാമഹിയും ഒരുമിച്ച് ശനിയാഴ്ച രാത്രി യോഗത്തിൽ പ്രസ്തുത സ്കൂളിൽ വന്നുചേർന്നു. തെക്കുവശത്ത് അൽഭുതകന്യക അന്നത്തെ പ്രസംഗയോഗത്തിൽ സന്നിഹിതയായിരിക്കും എന്ന് നേരത്തേ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതിനാൽ സ്കൂൾ ഹാളും പാരിസരങ്ങളും എല്ലാം ജനനിബിഢമായിരുന്നു. ഈ അൽഭുത യുവതിയെ ഒരനോക്ക് കാണുന്നതിനുള്ള ആളുകളുടെ ആഗ്രഹം നിമിത്തം പുണ്യവതി സ്കൂൾവരാനായിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോഴേക്കും അവിടെവലിയ തിരക്കും തിരക്കുമായിത്തീർന്നു.

പ്രശാന്തമായ സ്വരത്തിൽ ആ കന്യക തന്റെ അനുഭവകഥനം ആരംഭിച്ചു. “നിങ്ങളോട് പ്രസംഗിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകവിഷയം ഒന്നും ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ല. എന്താണ് ഇവിടെ പറയേണ്ടത് എന്നും ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. ദൈവത്തിന് തിരുവിഷ്ണുമുള്ളത് എന്തെങ്കിലും ഈ എളിയ ദാസിമൂലം തന്റെ വിശുദ്ധരൂപം സംസാരിക്കട്ടേ എന്നുമാത്രം ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു” എന്നിപ്രകാരം മുഖവുരയായി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ പുണ്യവതി തന്റെ പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചു. തന്റെ ബാല്യകാലം മുതലുള്ള ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ പരസ്കരിച്ചും, കർത്താവ് പ്രത്യക്ഷമായി തന്നോട് കല്പിച്ചിട്ടുള്ള തിരുവചനങ്ങളെ കുറിച്ചും, നിത്യകനാഗ്രന്ഥം പഠിക്കണമെന്നുള്ള തന്റെ ആ

ഗ്രഹത്തേപ്പറ്റിയും, ഉപവാസം, ധ്യാനം ഇവകൊണ്ടു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ആത്മശക്തിയേക്കുറിച്ചും, ദൈവമാതാവിനോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നതിനാൽ സിദ്ധിക്കുന്ന പ്രത്യേകസഹായങ്ങളേയും അനുഗ്രഹങ്ങളേയും സഞ്ചയിച്ചും ആ കന്യക ഒന്നരമണിക്കൂർനേരം സുഖരഹിതമായി പ്രസംഗിച്ചു.

പ്രസംഗത്തിന്റെ ആദ്യവസാനം ശ്രോതാക്കളായ സ്രീപുരുഷന്മാർ എല്ലാവരും നിർദ്വിമേഷനേത്രരായി ആ പുണ്യവതിയെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാത്രി പതിനൊന്നുമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും കന്യകയുടെ അനുഭവകഥനം, അതിനോടു് അനുബന്ധിച്ചുള്ള ആ പ്രബോധനം അവസാനിപ്പിക്കരുതേ എന്ന് ആളുകൾ ആഗ്രഹിച്ചു. പ്രസ്തുത പ്രസംഗം അനേകം റ്റുദയങ്ങളേ സ്പർശിക്കുകയും ആത്മപ്രചോദനം നൽകുകയും ചെയ്തു.

ദൈവമാതാവിന്റെ

• വാത്സല്യശിഷ്യ

നമ്മുടെ കഥാനായികയ്ക്കു് വിശുദ്ധ കന്യകമറിയം പ്രത്യക്ഷമായനാൾമുതൽ ആ പരിശുദ്ധമാതാവിനേപ്പോലെ നിത്യകന്യാവ്രതത്തിലും, വിശുദ്ധിയിലും ജീവിക്കണമെന്ന് അവൾ നിശ്ചയിച്ചു. ദൈവമാതാവിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ സ്വഭാവ വിശേഷങ്ങൾ താഴ്മ, ക്ഷമ, അനുകാരം, ത്യാഗം, എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായ ദൈവഭക്തി ഇവ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു്

ആ കന്യക ആഗ്രഹിച്ചു. വി. മാതാവിന്റെ ഒരു വാത്സല്യശിഷ്യയായി അവിടുത്തെ ആജ്ഞകളേ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കണമെന്നുള്ള അവളുടെ ആഗ്രഹം നിമിത്തം പരിശുദ്ധമാതാവു പഠപ്പോഴും അവൾക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അവളുടെ ഭാവിജീവിതത്തിന്റെ സകല വശങ്ങളുപ്പറ്റിയും ഒരു ഗുരുവിനേപ്പോലെ വി: മാതാവു ആ കന്യകയേ ഉപദേശിക്കുമായിരുന്നു. അവളുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തു് സഹപാടികളോടുള്ള സംസാരത്തിലോ മറ്റോ വല്ല വിദ്യകളും കുറവുകളും സംഭവിച്ചാൽ അന്നത്തേ സന്യാപ്രാത്മനവേളയിൽ വി. മാതാവു അവൾക്കു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ ആ കുറവുകൾക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു് ക്ഷമചോദിക്കുന്നതിനു് ആവശ്യപ്പെടുക പതിവാണു്. സ്വർഗ്ഗത്തിലേ രാജ്ഞി ആജ്ഞാപിച്ച കഴിഞ്ഞ സ്വപ്നം ബലഹീനതയിൽ വന്നുപോയ വിദ്യകളുപ്പറ്റിയുള്ള പശ്ചാത്താപത്തിൽ അശുദ്ധായോടുകൂടി നമ്മുടെ പുണ്യവതി ദൈവത്തോടു് ക്ഷമചോദിക്കുമായിരുന്നു. ഉത്തമയായ ഒരു ഗുരുഭൃതയും ശിഷ്യയും എന്ന പ്രകാരം ദൈവമാതാവും ആ കന്യകയും തമ്മിൽ പ്രാത്മനാവേളയിൽ ഇടപെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഓർ തോഡോക്സ് സുറിയാനിസഭ ദൈവമാതാവിന്റെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനോ തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനോ നാം അർപ്പിക്കുന്നതായ ആ രാധനയും ഭക്തിയും വി: മാതാവിനു് കൊടുക്കുന്നില്ല. പിന്നയോ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ചു് പ്രഥമസ്ഥാ,

നത്തിന് അർഹമായ ദൈവമാതാവിന് ഒരു സ്ത്രീക്ക് യോഗ്യമായ ബഹുമാനവും പദവിയും മാത്രമേ നാം കൊടുക്കുന്നുള്ളൂ. യേശുക്രിസ്തുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും വി. മാതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും രണ്ടുപ്രകാരത്തിലും ഭിന്നമുദേശങ്ങളോടും കൂടിയാണ്. ദൈവത്തിനും പ്രഭാനും ചെയ്യാവുന്ന പാപക്ഷമ, കരുണ, ദയ, കൃപ ഇവയ്ക്കു വേണ്ടി നാം യേശുക്രിസ്തുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. യേശു മിശിഹാ സ്നേഹിക്കയും ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്ത മാതാവിനെ തന്റെ മക്കളായ നാം സ്നേഹിക്കയും ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതല്ലയോ?

വി. മറിയം പരിശുദ്ധാത്മനിറവിൽ പറയുന്നു “എന്റെ ദേഹികർത്താവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നു. എന്റെ ആത്മാവു എന്റെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിൽ ഉല്പസിച്ഛിക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ ദാസിയുടെ താഴ്മയേ നോക്കിക്കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു മുതൽ സകല തലമുറകളും ഏതൊരു ഭാഗ്യവതി എന്ന് വാഴ്ത്തും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ശക്തനായവൻ എനിക്ക് വലിയവ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവന്റെ നാമം പരിശുദ്ധം തന്നെ” ലൂക്കോ: 1 : 46-49. ദൈവമാതാവു നമുക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മരണനാഴികയിലും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കണമേ, ഞങ്ങളുടെ സഭയ്ക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ എന്നിപ്രകാരം നമുക്ക് ന്യായമായി മാതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കാം.

മാതാവിനെ നാം ബഹുമാനിക്കുന്നതും സ്നേഹിക്കുന്നതും നമുക്ക് മിശിഹായോടുള്ള ഭക്തി പാരമ്പര്യം കൊണ്ടത്രെ. യേശുക്രിസ്തുവിനെ നിവ്യാജം സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു ഭക്തൻ അവിടുത്തെ മാതാവിനേയും ബഹുമാനിക്കുമെന്നുള്ളത് നിസ്തർക്കമാണ്. ദൈവമാതാവിന്റെ മേൽ ദിവ്യ ശിശുവിന്റെ തേജസ്സു സർവ്വഭൂതത്തിന്മേലായിരിക്കുന്നു. ആ മാതാവിനെയുള്ള ഭക്തിയും ബഹുമാനവും നമുക്ക് ഒരു രക്ഷാകവചമായിരിക്കുന്നതാണ്. ദൈവമാതാവിന്റെ അക്ഷയമായ സംപൂർണ്ണ അവളുടെ പുത്രനായ യേശു സാക്ഷാൽ ദൈവമാണുള്ള പരമസത്യത്തിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ യേശുക്രിസ്തു സാക്ഷാൽ മനുഷ്യനാണുള്ള ഉപദേശം അവൻ മനുഷ്യസ്ത്രീയിൽനിന്നും ജനിച്ചവനാണുള്ള സത്യത്തിൽ അടിയുറച്ചിരിക്കുന്നു ഇങ്ങനെ യേശുമിശിഹാ പൂർണ്ണ മനുഷ്യനും പൂർണ്ണ ദൈവവും ആണെന്നുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ക്രിസ്തുസഭ പ്രമാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്ന് പറയാം. നമ്മുടെ കന്യാകൾ വി. മാതാവു ഒരുത്തമളയായും, വഴികാട്ടിയും, ഉപദേഷ്ടാവു സഹായിയും ആദർശ സ്ത്രീരെന്നും ആയിരിക്കുന്നു. വി. മാതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥന നമുക്ക് കോട്ടയായിരിക്കട്ടെ.

അദ്ധ്യായം 10.

കന്യകയുടെ ജീവിതോദ്ദേശം.

ദൈവ തിരുവിഷ്ണുത്തിന് തങ്ങളേതന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കണമെന്ന് ഏതുകാലത്തും തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശത്തേക്കുറിച്ചും ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യവിചാരങ്ങളേക്കുറിച്ചും ദർശനം ലഭിക്കുക സാധാരണയാണ്. യേശുവിനോട് യോദ്ധാവാൽ നമിക്കി വെച്ച് സ്നാനമേറ്റ് തന്നത്താൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ച ആ നാഴികയിൽ തന്റെ ജീവിതോദ്ദേശത്തേക്കുറിച്ചു യേശുവിന് ഒരു ദർശനം ഉണ്ടായി. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദിവ്യമായ വ്യാപാരത്താൽ യേശുവിന്റെ ഹൃദയം വികാരതരളിതമായിത്തീർന്നു. “നീ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; നിന്നിൽഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് കേട്ട ശബ്ദം പിതാവായ ദൈവവുമായി തനിക്കുള്ള ബന്ധമെന്താണെന്ന് യേശുവിനെ മനസ്സിലാക്കി. അതുപോലെ നമ്മുടെ കഥാനായികയുടെ ബാല്യപ്രായത്തിൽതന്നെ ദൈവം അവളേ വിളിച്ച് മറുക്കുവരിൽ നിന്ന് തുലോം വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് അവളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

രണ്ടുകാതൃക്കൾ ആണ് ദൈവം അവളിൽനിന്ന് ആഗ്രഹിച്ചത്. അതിൽ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായിട്ടുള്ളത്, തന്നത്താൻ ത്യജിച്ച് തന്റെ ക്രൂശത്തോടു തന്നെ അനുഗമിക്കുക എന്നുള്ളതും, രണ്ടാമത്തേത് നിത്യകന്യാവ്രതം അഭംഗമായി പാലിക്കുക

എന്നുള്ളതും ആയിരുന്നു. ഈ രണ്ടുകാര്യങ്ങളും കർത്താവ് പ്രത്യക്ഷമായി അവളോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. ഈ ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിന് വിവിധങ്ങളായ വൈഷമ്യങ്ങളേയും പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും തരണം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്ന് അവൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ തിരുവിഷ്ണു തന്നിൽ പരിപൂർണ്ണമായി നിറവേരുന്നതിനുവേണ്ടി തന്നെ ഒരായുധമായി ദൈവ ശുക്കരങ്ങളിൽ ഭരമേല്പിക്കുന്നതിന് അവൾ തിരുമാനിച്ചു. ദൈവതിരുനാമത്തിൽ തന്റെ മഹത്വത്തിനായി ഈ ലോകത്തിൽവെച്ച് കഷ്ടതകൾ സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നത് ഒരു ഭാഗ്യമായി ആ പുണ്യവതി കരുതി.

“കഷ്ടതയുടെ മഹത്വം”

യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി അനുഭവിക്കുന്ന ഭരിതങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും, ഹൃദയഭേദകമായ സങ്കടങ്ങൾമൂലം കണ്ണനീർ ധാരധാരയായി ഒഴുകുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് സുഖാനുഭവങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നവരേക്കാൾ മാനസ്സികസംസ്കാരം-ഹൃദയ വിശുദ്ധി- വർദ്ധമാനമായിരിക്കും എന്നുള്ളത് നിസ്തർക്കമാണ്. “പരീക്ഷണഫലിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൻ കൊള്ളാകുന്നവനായി തെളിഞ്ഞശേഷം കർത്താവ് തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത ജീവകിരീടത്തേപ്രാപിക്കും” (യാക്കോബ് 1: 12) കഷ്ടതകൾ, പ്രയാസങ്ങൾ മുതലായവ സന്തോഷത്തോടും ഹൃദയ സംതൃപ്തിയോടും കൂടി അനുഭവിക്കുന്ന

മനുഷ്യൻ ദൈവജന്മത്തിന് തന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തു
 നവനം, ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ പുരോഗമിക്കുന്ന
 നവനം ആയിരിക്കും. സ്വപ്നം പല പ്രാവശ്യം ഉ
 ലയിൽവെച്ച് ഉരക്കി ശുദ്ധീകരിക്കുമ്പോൾ അത് വി
 ലയേറിയതും മറുകൂടിയതുമായ തരമായി പരിണമി
 ക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യ ഹൃദയമാകുന്ന സ്വപ്നത്തേ
 ക്കഷ്ടതയാകുന്ന ഉലയിൽ പലപ്രാവശ്യം ഉരക്കി
 ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അത് അനന്തപ്രായമായതും
 കറയില്ലാത്തതുമായ പരിശുദ്ധവസ്തുവായി രൂപാന്ത
 രപ്പെടും. ദൈവനാമത്തിൽ പീഡകളും തൈരുക
 ളും സഹിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ഭക്തിദൈവരാഗവും
 സ്വഭാവ മാറ്റം വർദ്ധമാനമായിരിക്കും എന്നുള്ളത്
 നിസ്തർക്കമാണ്.

പ്രയാസങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ അതിൽനിന്ന്
 ഒഴിഞ്ഞ് മാറുന്നതിനും കഷ്ടതകളേ അഭിമുഖീക
 രിക്കുമ്പോൾ വല്ലപ്രകാരേണയും ആചാരയിൽനി
 ന്ന് പിൻതിരിയുന്നതിനും സാധാരണ ആളുകൾ ആ
 ഗ്രഹിക്കുന്നു. അപ്രകാരമുള്ളവർ കഷ്ടതയുടെ മഹത്വം
 അതിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന റ.മ-അശേഷം
 ഗ്രഹിക്കാത്തവർ അത്രെ കഷ്ടത മനുഷ്യസ്വഭാവത്തി
 ന്റെ മാറ്റിനിൽക്കെ ഉറച്ചു നോക്കുന്ന ഉരകല്ലാണ്. നീ
 തിമാനെന്നു സാക്ഷ്യം ലഭിച്ച യോബിന്റെ ജീവി
 തത്തിൽ ഈ തത്വം വ്യക്തമായി കാണുവാൻ കഴി
 യും. പ്രകാശമാനമായ മദ്ധ്യായത്തിൽ സുപ്രസ
 നമായിരിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷത്തെ പെട്ടെന്ന് കാർമ്മേ
 ഘ്വപടലങ്ങൾ മറച്ച് പ്രകൃതിക്ക് ഒരു മ്ളാനത ഉ

ണ്ടാക്കിതിരിക്കുന്ന പ്രകാരം സന്തോഷസമൃദ്ധമായിരുന്ന യോബിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ആകസ്മികമായി സന്ദർശനങ്ങൾ, പരീക്ഷകൾ, നേരിട്ട് കഷ്ടതകളാകുന്ന കാർമ്മാപങ്ങൾ ജീവിതത്തെ ആവരണം ചെയ്തപ്പോൾ താൻ ചെയ്യുന്നതോടും വിശ്വാസത്തോടും ഉറച്ചുനിന്ന് ദൈവതിരുനാമത്തിന് മഹത്വം കൊടുത്തു. കഷ്ടതയാകുന്ന ഉരകല്ലുകൊണ്ട് യോബിനേ ഉറച്ചപ്പോൾ തന്റെ സ്വഭാവത്തിന് പതിന്മടങ്ങായിമാറു കൂടുകമാത്രം ചെയ്തു. പ്രത്യേക ആ ഉരകല്ലിൽ യോബിന്റെ ഭാര്യയെ ഉറച്ചപ്പോൾ അവൾ പിറുപിറുക്കുകയും ദൈവത്തെ ശപിക്കുകയും ആത്മഹത്യക്ക് ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

കഷ്ടതയിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ ചിലർ കഴിയുന്നില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ പുണവതിയാകട്ടെ ജീവിതത്തിൽ കഷ്ടതകളും പരീക്ഷകളും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ സന്തോഷിക്കുകയും പരീക്ഷകളേ ജയിപ്പാൻ ദൈവസഹായത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു വന്നു. “നിങ്ങൾ പാപംചെയ്തിട്ട് അടി കൊള്ളുമ്പോൾ അത് സഫിച്ചാൽ എന്ത് യശസ്സുള്ളത്? അല്ല നന്മചെയ്തിട്ട് കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ സഫിച്ചാൽ അത് ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ പ്രസാദമാകുന്നു. ഇതിനായിട്ട് നിങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെട്ടവരല്ലോ; ക്രിസ്തുവും നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കഷ്ടപ്പെട്ടു; നിങ്ങൾ അവന്റെ കാൽമുട്ടുകളേ പിന്തുടരുന്നവനായി ഒരു മാതൃകവെച്ചിട്ട് പോയിരിക്കുന്നു.” 1 പത്രോസ് 2: 20—21.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃകതന്നെ പിന്തുടരണം പണ്ഡിതനായ നമ്മുടെ കന്യാക നിശ്ചയിച്ച് ഉമ്മിരിക്കുന്നു. വി. പൌലോസ് ജീവിതം സാക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ ദാരിദ്ര്യമോ; കഷ്ടതയോ രോഗമോ, ആ പത്തോ, വാളോ ഇവ യാതൊന്നും തന്നെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ദിവ്യസ്നേഹത്തിൽ നിന്ന് ആ പണ്ഡിതനിയേ വേർതിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ജീവിതത്തിൽ പ്രയാസങ്ങൾ നേരിടുന്നത് ഒരു ഭാഗ്യമായി വിശ്വാസികൾ കരുതുന്നു. പരീക്ഷകളോടു കൂടെ അവയേ നേരിട്ട് ജയിപ്പാനുള്ള പ്രാപ്തിയും ദൈവം തന്റെ ഭക്തന്മാർക്ക് നൽകുന്നുണ്ട്. പലവിധമായ പരീക്ഷകൾ, ജീവിതവൈഷമ്യങ്ങൾ മുതലായവയിൽ വിജയം നേടാത്തവന് കിരീടം ലഭിക്കുകയില്ല.

ഇഹത്തിലെ കഷ്ടതകളും ദുഃഖങ്ങളും ഏറിയവർക്കു നില്ക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാണ്. പരീക്ഷകളിൽ ഒക്കെയും “ജയിക്കുന്നവൻ” ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ പരദീസായിലുള്ള ജീവവൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം ഭക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കും” (വെളിപാട് 2:7) “അതു” ക്രൂശിനേയും മരണത്തെയും ജയിച്ച കർത്താവിന്റെ വാഗ്ദത്തമത്രേ. “ജയിക്കുന്നവൻ” ഞാൻ മരണത്തിരിക്കുന്നവനായേ കൊടുക്കും.” വെളി 2:17) “ജയിക്കുന്നവൻ വെള്ളയുടുപ്പുകൾ ധരിക്കും. അവന്റെ നാമത്തെ ഞാൻ ജീവപുസ്തകത്തിൽനിന്നും മാച്ചിച്ചുകയ്യാതെ എന്റെ പിതാവിന്റെ മുന്പാകെയും അവന്റെ ഭൂതന്മാരുടെ മുന്പാകെയും അവന്റെ നാമത്തെ ഏറ്റവും ഉയരെയും ചെയ്യും” “ജയിക്കുന്നവനെ ഞാൻ എന്റെ

ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഒരു ഗുണാക്ഷരം. അ
വൻ ഭരിക്കലും അവിടെനിന്നു പോകയില്ല. ജയി
ക്കുന്നവനെ ഓൻ എന്നോടുകൂടെ എന്റെ സിംഹാ
സനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ വരും നൽകും. ഞാനും ജയി
ച്ചു എന്റെ പിതാവിന്റെ കൂടെ അവന്റെ സിം
ഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നപ്രകാരത്തേന്നെ." വെളി.
3:21.

ഇതിൽപരമായി കൃശിനെസഹിക്കുന്ന (വഹി
ക്കുന്ന) ഒരു വിശ്വാസിക്ക് ആശാവഹമായി-ഒരു
വിക വാഗ്ദത്തമായി മറ്റു എന്താണ് വേണ്ടതു്. ഭാ
വിയിൽ ലഭ്യമാകുവാൻ പോകുന്ന സന്തോഷങ്ങൾ.
സെന്റോഗ്രാജർ മുതലായവ നാം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ
ഈ ലോകത്തിൽ താൽക്കാലികമായിമാത്രം നമുക്ക്
നേരിടുന്ന കഷ്ടതകൾ, പരീക്ഷകൾ, നിസ്സാരങ്ങളാ
യി നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടും.

അദ്ധ്യായം 11.

കന്യകയുടെ മാലാഖമാക്ക്

അടുത്തജീവിതം.

ദൈവസൃഷ്ടികളായ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മാലാഖ
മാരുടെ ഗണങ്ങൾ അനവരതം തന്നെ സ്മരിക്കുന്നു.
അതുതജീവിതകളായ മാലാഖമാക്ക് വിശപ്പാകട്ടേ,
ദാഹമാകട്ടേ ഉണ്ടാകുന്നില്ല; അവർ നമ്മേപ്പോലെ

ഭക്ഷിക്കുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അവർ വീ
വാഹം ചെയ്യപ്പെടുകയോ വിവാഹത്തിന് കൊടുക്ക
കയോ ചെയ്യുന്നവരും അല്ല. ആഹാര, നീർ, നീന്ദ,
മയ്യമംഗം ഈ ചതുർത്ഥങ്ങൾക്ക് അവർ അ
തീതരാണ്. മരണാനന്തരം വിശുദ്ധന്മാർ മാലാഖ
മാരുടെ ജീവിതത്തിന് അനുരൂപരായിത്തീരുന്നു എ
ന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ജീവനോടാരി
ക്കുമ്പോൾ തന്നെ സ്വർഗ്ഗീയ മാലാഖമാരേപ്പോലെയ
ള്ള അവസ്ഥാനന്തരം പ്രാപിച്ചവർ അപൂർവ്വം തന്നെ.

ദൈവത്തിന്റെ തിരുവിഷ്ണുത്വം മാലാഖമാ
രുടെ സൗഭാഗ്യകരമായ ജീവിതാവസ്ഥയിലേക്ക്
ജീവനോടാരിക്കുമ്പോൾതന്നെ നമ്മുടെ കഥാനായിക
യേ താൻ വിളിച്ചു വേർതിരിക്കുകയും ആഹാര നി
ഹാരാദികളിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്ക
ുന്നു. അതിനാൽ ആഹാര കാര്യങ്ങളേപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലാത്ത മാലാഖമാരേപ്പോലെ
ആ കന്യക ഭാഗ്യവതിയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ
വിധമുള്ള ശ്രേഷ്ഠ പദവിയിലേക്ക് എത്തിയിരിക്ക
ുന്നതിനാൽ ഇനിയും ആ സ്വർഗ്ഗസേനകളേപ്പോലെ
ദൈവത്തേ സ്തുതിക്കുകയും തന്റെ തിരുവിഷ്ണുത്വം അറി
ഞ്ഞു നിവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ജോലിമാത്രമേ
ആ പുണ്യവതിക്ക് ശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ. അതിനായി
ശിഷ്ടായുസ്സ് വിനിയോഗിച്ചാൽ അവൾ തീരുമാ
നിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹാ! എന്തൊരു സൗഭാഗ്യം മര
ണാനന്തരമുള്ള അവസ്ഥ, സ്വർഗ്ഗീയജീവിതം, ഭൂമി
യിൽവെച്ച് തന്നെ ആ പുണ്യവതി അനുഭവിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വശക്തി ലോകമനുഷ്യർ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് കന്യാകയുടെ ജീവിതം സഹായിക്കുന്നു. യാതൊരു മനുഷ്യനാലും അസാധ്യമായ ജീവിതാവസ്ഥയിലേക്ക് ഒരുവനെ എത്തിക്കുന്നതിന് ദൈവത്തിന് കഴിയും എന്ന് ഇതുമൂലം ലോകം പഠിക്കുന്നു. ഒരുവനെ ഭക്ഷണത്തോടുകൂടിയും മറ്റൊരുവനെ ഭക്ഷണം കൂടാതെയും ആക്കുന്നതിന് ദൈവത്തിന് കഴിയുമെല്ലോ. ദൈവ തിരുനാമം ഇതുമൂലം മഹത്വപ്പെട്ടേ.

ക്രിസ്തുവിൽ ആയജീവിതം.

“എനിൽ വസിപ്പിൻ ഞാൻ നിങ്ങളിലും വസിക്കും” (വി. യോഹന്നാൻ 15:4-5.) “ഒരുത്തൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ വളരെ ഫലം കായ്ക്കും.” ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെ ലോകത്തിൽ നാം പലതും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രവർത്തിപ്പാൻ സാധിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സഹായമുണ്ടെങ്കിൽ നാം ഉദ്യമിക്കുന്ന കാര്യം ഒന്നുകൂടി വിജയപ്രദമായിരിക്കുമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതിനാൽ തന്റെ സഹായം പലപ്പോഴും നാം അഭ്യർത്ഥിക്കാറുണ്ട്. സ്വശക്തിയാൽ അസാധ്യമെന്ന് തോന്നുന്ന അവസരങ്ങളിൽ മാത്രം നാം തന്നിൽ കൂടുതലായി ആശ്രയിക്കും. ഇതാണു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സാധാരണ അനുഭവം കർത്താവിന് ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ അ

വൻ നമ്മിൽ കൂടി പ്രവർത്തിക്കട്ടേ. “എന്റെ കൃപ നിനക്കുശരി, എന്റെ ശക്തി നിന്റെ ബലഹീനതകളിൽ തികഞ്ഞുവരുന്നു” ഇപ്രകാരം നമ്മുടെ സകലപരിശ്രമങ്ങളും അവസാനിപ്പിച്ചിച്ച്, കർത്താവ് പ്രവർത്തിക്കത്തക്കവണ്ണം സർവ്വം തന്നിൽ സമർപ്പിച്ചിച്ച് താൻ സകലവും കയ്യേറൂ എടുക്കുന്ന അനുഭവത്തിനാണ് ക്രിസ്തുവിലുള്ള ജീവിതം എന്ന് പറയുന്നത്.

സ്വയത്തിന്റെ മനോഭാവങ്ങൾ നമ്മിൽ നിന്ന് ദൂരിക്കപ്പെടുന്നതനുസരിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തനവും തമ്മിൽ വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നതാണ്. “ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി കൃശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനി ജീവിക്കുന്നത് ഞാൻ അല്ല ക്രിസ്തുവത്രെ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു” ഗലാ:2:20. വി. പെരളോസ്റ്റീഫാ പരിശുദ്ധാത്മാവിന് അധീനനായി തീർന്നോടുകൂടി തന്നിൽ വസിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന് താൻ അടിമയായിതിന്ന് തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ചതോടുകൂടി തന്റെ അനുഭവം ശ്രേഷ്ഠതരമായിത്തീരുന്നു. “നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തു മുഖാന്തിരം ഞാൻ ദൈവത്തിന് സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു.” “എന്നെ ശക്തനാക്കുന്നവൻ മുഖാന്തിരം ഞാൻ സകലത്തിനും മതിയാകുന്നു” ഇപ്രകാരമുള്ള അനുഭവമാണ് ഓരോവിശ്വാസിക്കും ഉണ്ടാകേണ്ടത്. ബാഹ്യമായ വിശുദ്ധിയിൽ ജീവിപ്പാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ ഒരു വെറും പരിശ്രമമല്ല ക്രിസ്റ്റീയ ജീവിതം; പ്രത്യേക പരിശുദ്ധാത്മ പ്രേരണയോടെ ദിവ്യസന്തോഷം അഥവാ, പ്രാർത്ഥനാജീവിതമേഖല ക്രിസ്തു

വിന്റെ അധിവാസ സ്ഥലമായി നാം രൂപാന്തരപ്പെട്ട് തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെ പരിമളവാസനയാൽ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട് നമ്മുടെ അറിവും പരിശുദ്ധവും കൂടാതെ തന്നെ നന്മകളുള്ള ആനുകൂല്യം തിന്മയോടുള്ള വെറുപ്പും അതിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട് അതിൻപ്രകാരമുള്ള ജീവിതമത്രേ സാക്ഷാൽ ക്രിസ്തീയ ജീവിതമെന്ന് പറയേണ്ടതു്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ അധിവാസംമൂലം തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നാം ആയിരീതികയും മനഃപൂർവ്വമായ നിയന്ത്രണത്തിന് ആവശ്യമില്ലാതാകത്തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ ആഗ്രഹങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും പൈശാചികമാഗ്ഗ്ത്തിലേക്ക് വ്യതിചലിക്കുവാൻ അപ്രാപ്തമാകമാറ് തന്റെ ശക്തിയാൽ നാം നിർമലീകരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. വിജയകരമായ ഈ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം പാപത്തെയും മരണത്തെയും ജയിച്ച് ഉയർത്തുന്നവനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തിയത്രെ. നമ്മുടെ കന്യകയാകട്ടേ ഈ ഉയർപ്പിൽ ജീവനെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ലോകം, ജഡം, പിശാച് ഈ ശക്തികളോടു പോരാടി ഭയം ഭയം പുതുക്കം പ്രാപിച്ച് ഉപരിപുണ്യത്തിലേക്ക് എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. “ഒരുവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ വളരെ ഫലം കായ്ക്കും. എന്നെ പിരിഞ്ഞു നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല.”

കൂദാശകൾക്കുള്ള സ്ഥാനം.

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിനും പുണ്യത്തിൽ വളരുന്നതിനും കൂദാശകൾ അപരിത്യാജ്യങ്ങളാണ് എന്ന് നമ്മുടെ കഥാനായിക വിശ്വസിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വസ്തുപരമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി ആത്മീയദാനങ്ങളെ, ദൈവകൃപകളെ, മനുഷ്യർക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതാണ് കൂദാശയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മൗലികതത്വം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറയുന്നപക്ഷം പ്രത്യക്ഷങ്ങളായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അപ്രത്യക്ഷങ്ങളായ ദിവ്യ നൽകലുകളെ ദൈവം മനുഷ്യർക്ക് നൽകുന്നു എന്നുള്ളതത്രെ. ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷങ്ങളും അപ്രത്യക്ഷങ്ങളും ആയ ശക്തികളുടെ വ്യാപാരം സർവ്വസാധാരണമായിട്ടുള്ളതാണ്. സ്നേഹം, ക്ഷമ, ഭക്തി, വിനയം, മുതലായവ അദൃശ്യങ്ങളായ ഗുണങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ ഇവ ഒരുവനിൽ ഉണ്ടെന്ന് ഗ്രഹിക്കുന്നത് ബാഹ്യമായ ചേഷ്ടകൾ വഴിയത്രെ. ഒരുവനിൽ നിഗൂഢമായിരിക്കുന്ന ജീവൻ അവന്റെ ചൈതന്യവിശേഷം കൊണ്ട് വേറൊരുവന് വെളിപ്പെടുന്നു.

ഒരു പിതാവ് തന്റെ ദാമനസന്താനത്തേ ചുംബനം ചെയ്തിട്ട് അവന്റെ സ്നേഹം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വസ്തുപരമായിരിക്കുന്ന ശരീരത്തിലാണ് മനുഷ്യാത്മാവിനെ ദൈവം നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നത്. നിത്യമായിരിക്കുന്ന ഈ ആത്മാവിനെ അനിത്യമായ ശരീരത്തിൽ കർത്താവ് സൂക്ഷിക്കുന്നു. അതിന്റെ

വളർച്ചക്കും പരിപുഷ്ടിക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളായിരിക്കുന്ന ദൈവികനൽവരങ്ങളേ പ്രാപിക്കുന്നതാണ് വസ്തുപരമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിക്കുന്നത്. ഭൗതികശരീരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കാലത്തോളം ദൈവത്തേയും തന്റെ വ്യാപാരഗതിയേയും പറ്റി വസ്തുപരമായി മാത്രമേ സാധാരണമനുഷ്യർക്ക് വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നതിന് നിവർത്തിയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് 'ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗ'മെന്നും, അബ്രാഹാമിന്റെമടി' എന്നും മറ്റും നാം സാധാരണ സങ്കല്പിച്ചുപോരുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിലും ദൈവിക നൽവരങ്ങളേ പ്രാപിക്കുന്നതിലും ബാഹ്യമായ ചില രീതികൾ അവലംബിക്കാതെ നമുക്ക് തരമില്ല.

കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലും കൂദാശയുടെ തത്വം വ്യക്തമായി കാണാം. അപ്രത്യക്ഷനായ ദൈവം പ്രത്യക്ഷമായ മനുഷ്യശരീരംവഴി ലോകത്തിന് വെളിപ്പെടുകയും ലോകത്തെ വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു. യേശുക്രിസ്തു കൈവെച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ച ശിശുക്കൾക്ക് അനുഗ്രഹം നൽകി. ഭൂമിയിലെമണ്ണു കഴച്ച് പുരട്ടി കുരുന്ത കാഴ്ചകൊടുത്തു. തൃക്കൈകൊണ്ട് തൊട്ട് കഷ്ടരോഗിയെ സൗഖ്യമാക്കി. ശിഷ്യന്മാരുടെമേൽ ഊതി അവർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നൽവരം കൊടുത്തു. ഇപ്രകാരം ലോകരക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തു പ്രത്യക്ഷങ്ങളായ ഓരോമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചാണ് അദൃശ്യങ്ങളായ സ്വർഗ്ഗീയനന്മകളെ ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത്.

വി. ഏകദേശം നാലുപതിനാലു വയസ്സായിരുന്നു. മാമോദീസാമുക്കി പാപമോഹനവും പരിശുദ്ധാത്മശക്തിയും നൽകി. കൈവച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചു ആചാര്യസ്ഥാനം കൊടുത്തു. അപ്പവും വീഞ്ഞും ഉപയോഗിച്ച് കർത്താവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങൾക്ക് കൂട്ടാളികളായി. എണ്ണ പൂശി രോഗശാന്തി നൽകി. ഇപ്രകാരം പ്രത്യക്ഷവും വസ്തുപരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾവഴി ആത്മീയദാനങ്ങളേ അനുഭവപ്പെടുത്തുകയെന്നുള്ളതാണ് ഭൗതികശരീരത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന കാലത്തോളം ഒരുവൻ സ്വാഭാവികമായിട്ടുള്ളത്. ഈ മാർഗ്ഗമാണ് ആത്മീയദാനത്തിന്റെ അനുഭവത്തോടു കൂടിയ ഒരുവൻ ഉറപ്പും ധൈര്യവും തുറപ്പിയും നൽകുന്നത്.

ഒരു വിശ്വാസി കർത്താവിന്റെ തിരുവചനം മുഖമുള്ള രക്ഷയേ അവലോകിക്കുന്നതും അനുഭവപ്പെടുന്നതും വി. കൂടാശകൾ വഴിയത്രെ. ദൈവവചനം ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവനേയും വിശ്വാസികളിലേക്കു ആവർത്തിപ്പിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളാകുന്നു വി. കൂടാശകൾ. വി. മാമോദീസാ കൂടാശവഴി ഒരുവൻ കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തോടു സംബന്ധിക്കപ്പെടുകയും ദൈവത്തിന്റെ മകനായിത്തീരുകയും ജനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരുവൻ വെള്ളത്തിൽനിന്നും ആത്മാവിൽനിന്നും വീണ്ടും ജനിക്കുന്നില്ലാ എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. പ്രകൃതവും സ്വാഭാവികവുമായ ഒരു ജനനമൂലം നാം സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ പെന്തെന്താരായിത്തീരുന്നു. വി. മാമോദീസാ നിഷേധമുറിയിലേക്കുള്ള

ഒരു കവാടമാകുന്നു എന്ന് പറയാം. അതിൽകൂടി അകത്തുകടക്കാതെ, തിരുവവതാരമേലും യേശുക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച വച്ചിരിക്കുന്ന നിക്ഷേപങ്ങളെ അനുഭവപ്പെടുത്തുന്നതിന് ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല. ഇപ്രകാരം ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന് ആവശ്യമുള്ള എല്ലാകൃപകളും വി. കൂദാശകൾവഴി ഒരുവനു സിദ്ധിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം സഭയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു വിശ്വാസിക്കു മാത്രമേ അനുഭവപ്പെടുകയുള്ളൂ.

ദൈവവും മനുഷ്യാത്മാവുതമ്മിലുള്ള നിരന്തരമായ സംസർഗ്ഗത്തിനു കൂദാശകൾ മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുന്നു. ഈ ദിവ്യസംസർഗ്ഗത്തിന്റെ പരമകാര്യ സംയോജിപ്പാകുന്നു. ദൈവവും മനുഷ്യനായുള്ള സംയോജിപ്പാകുന്നു ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശം. നമ്മേതന്നെ പരിപൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിന് പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊടുത്തു് അവിടുന്ന് നമ്മിൽ എഴുന്നള്ളി വസിച്ചു് നാമും ദൈവവുമായി ഒരു പിരിയാബന്ധം ഉണ്ടാക്കുക എന്നുള്ളതാകുന്നു കൂദാശകൾക്കൊണ്ടു് സാധിച്ചാൻ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. കൂദാശയുടെ തത്വം പ്രകൃതിയിൽ എവിടെയും കാണുന്ന ഒരു സാർവ്വത്രിക തത്വമാണെന്നു ഗ്രഹിച്ചാൻ കഴിയും. ജീവൻ ഒരു അട്ടശ ശക്തിയാണല്ലോ. അതു വെളിപ്പെടുന്നത് ചലനം, സംസാരം മുതലായ ബാല്യപ്രകടനങ്ങൾക്കൊണ്ടാകുന്നു. ഒരു നെൽമണിയിൽ ദൈവം ജീവൻ നിക്ഷേപിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യവളർച്ചയ്ക്ക് അരിയിലുള്ള ജീവാംശമാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളൂ. എന്നാൽ അതു തനിച്ചു നമുക്ക് ഒരിക്കലും കിട്ടുന്നില്ല. അരിയിൽകു

ടെ അഥവാ ചോറിൽകൂടെമാത്രമേ അതു നമുക്കു ലഭിക്കുവാൻ മാഗ്ഗമുള്ളൂ. അദൃശ്യമായ ജീവൻ ദൃശ്യമായ അരിയിൽകൂടെ മനുഷ്യൻ സ്വീകരിച്ചു ജീവിക്കണമെന്നാണ് ദൈവം ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ആകയാൽ കൂദാശപരമായ ജീവിതം ഒരു വിശ്വാസിക്കു് ആവശ്യമാണെന്നും, അതു കർത്താവിന്റെ തിരു അവതാര രഹസ്യത്തിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണെന്നും, യേശുക്രിസ്തുവും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടും വചനംകൊണ്ടും മനുഷ്യക്കു് വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുള്ള ഒരു മാഗ്ഗമാണെന്നും നമ്മുടെ കന്യക വിശ്വസിക്കുകയും കൂദാശപരമായ ജീവിതം നയിക്കുകയുംചെയ്യുന്നു.

അദ്ധ്യായം 12.

മറുചില സംഭവങ്ങൾ.

നമ്മുടെ കഥാനായികയുടെ പിതൃസഹോദരൻ മി: റി. വി. ചെറിയാന്റെ ഭാര്യയുടെ സഹോദരി ഭർത്താവും, തിരുവല്ലാ കട്ടപ്പനത്തു് കുടുംബാംഗവും, ഇപ്പോൾ തൃശ്ശൂരിൽ ഇൻജിനീയറും ആയിരിക്കുന്ന ശ്രീമാൻ വ. ര. ഗീസ്സ് അവർകൾ ഈ അൽഭുത കന്യകയെ ഒന്ന് കാണുന്നതിന്നു തന്റെ വീട്ടിൽ വരുത്തി കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹത്തിനായി പ്രാർത്ഥിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഒരു ഷപ്പഷ്യൽകാർ തൃശ്ശൂരിൽനിന്നു് പൂർത്തിയു് കടവിലേക്കു് വിട്ടു് ആ പ

ബ്രവതിയെ അതിൽ കൊണ്ടുപോയി. അപ്പോൾ തന്റെ സഹോദരൻ മി. കുരുവിളവരഗിസ്റ്റർ, മാതൃ സഹോദരനും ആ കന്യകയുടെയടുത്തു യാത്രയായി. അവർ എല്ലാവരും തൃശ്ശൂരിൽ ഇൻജിനീയറുടെ വാസസ്ഥലത്തു് ചെന്നു് ചേർന്നു. പുണ്യവതിയുടെ ആശയം പ്രതീക്ഷിച്ചു് വളരെ ആളുകൾ അവിടെ കൂടിയിരുന്നു. അവർ എല്ലാവരോടും തന്റെ ബാല്യകാലം മുതലുള്ള അനുഭവങ്ങളേക്കുറിച്ചും, യേശുശിഷ്യനും ദൈവമാതാവും, മറ്റു പരിശുദ്ധന്മാരും തന്നിഷ്ട പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു് സംഭവിച്ചതും തന്നിഷ്ട പ്രത്യേകമായി ദൈവത്തിൽനിന്നു് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കൃപകളേപ്പറ്റിയും കന്യക. സംസാരിച്ചു. ഇൻജിനീയറുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടുംബത്തിനു് വേണ്ടി ആ പുണ്യവതി പ്രാർത്ഥിച്ചു. നമ്മുടെ കന്യകയേ കണ്ടവർക്കും സംസാരം കേട്ടവർക്കും എല്ലാം അവരുമായ ചില അനുഭവ വിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെയിരുന്നില്ല. അവിടെവെച്ചു് ആ പുണ്യവതിയുടെ ഒരു ഹോമോ എടുക്കയുണ്ടായി. രണ്ടുദിവസങ്ങൾ അവിടെ താമസിച്ചശേഷം അവർ എല്ലാവരും വീട്ടിലേക്കു് തിരിച്ചുപോയി.

ആയിരത്തി ഒരുനൂറ്റാണ്ടു് ഇരുപതാമാണ്ടു് ധന്യമാസ്ഥതിൽ നമ്മുടെ കന്യകയേ VI-ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഡിററയിൽ ചെയ്തതിനാൽ കണ്ടാക്കു് വിഷയത്തിനു് ഒരു ട്രൂഷൻകൊടുപിടുന്നതിനുവേണ്ടി തന്റെ പിതൃസഹോദരൻ മി. റി. വി. ചെറിയാൻ അന്നു് ഉദ്യോഗാർത്ഥം താമസിച്ചിരുന്ന വാറാപ്പഴക്കു് ആ യു

വതിയേ കൊണ്ടുപോയി. മി. ചെറിയാന്റെ താമസസ്ഥലത്തിന് അടുത്തുള്ള കന്യാശ്രീ മഠത്തിലെ ഒരു മതർ കഞ്ഞമ്മക്ക് ട്യൂഷൻ നടത്തി. കണക്കിനമാത്രമേ പ്രത്യേക അഭ്യസനം ആ യുവതിക്ക് ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

അവിടുത്തെ താമസത്തിനിടയിൽ പ്രസ്തുത മഠത്തിലെ എല്ലാകന്യാശ്രീകളുമായി കഞ്ഞമ്മ പരിചയപ്പെട്ടു. അവർക്ക് കഞ്ഞമ്മയേ ആ മഠത്തിലെ ഒരു സ്ഥിരാംഗമായി കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു് ആ ഗ്രാമിക്കുകയും ആ വിവരം കഞ്ഞമ്മയോടു് പറയും ചെയ്തു. അതിനു് തൽക്കാലം ആ പുണ്യവതി വഴിപ്പെട്ടില്ല. കഞ്ഞമ്മയുടെ ബാല്യകാല ജീവിതത്തേയും, പഞ്ചമുറിവുകൾ അവളിൽ പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുള്ളതിനേയും, ഭക്ഷണം കൂടാതെയുള്ള ജീവിതത്തേയുംപ്പറ്റി വരാപ്പുഴ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഡാക്ടർ അട്ടിപ്പേററി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അറിയുകയും ആളയച്ചു് ആ യുവതിയേ മഠത്തിൽവരുത്തി എല്ലാവിവരങ്ങളും നേരിട്ടു് ചോദിച്ചു് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ കന്യകയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഏതുഷ്ടനായ ബിഷപ്പ് തിരുമേനി ആ പുണ്യവതിയേ പ്രസ്തുത മഠത്തിൽ ഒരു അംഗമായിചേരുന്നതിനു് നിർബന്ധിച്ചു. താൻ അങ്ങനെ മഠത്തിൽ ചേരുന്നപക്ഷം ആ കന്യാശ്രീ മഠത്തിന്റെ സൂപ്പീരിയറായിതന്നെ നിയമിക്കുമെന്നു് കൂടി അദ്ദേഹം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. എന്നാൽ നമ്മുടെ പുണ്യവതിയാകട്ടേ പൌരസ്ത്യകാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിന്റെ കീഴിൽ ഓർത്തോഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയിലെ ഒരു അംഗമായിത

നെ ഭാവിജീവിതം നയിക്കുന്നതിനുള്ള തന്റെ ആഗ്രഹം വെളിപ്പെടുത്തി. വിദ്യാഭ്യാസം മതിയാക്കിയ ശേഷം കത്താവു തന്നോടു കല്പിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള നിലയിൽ താൻ ജീവിക്കുന്നതായിരിക്കും എന്ന് ആ പുണ്യവതി ബിഷപ്പ് തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. ഈ കന്യകയുടെ ജ്ഞാനത്തിലും വിവേകത്തിലും തന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന യുക്തിയുക്തമായ മറുപടിയിലും അദ്ദേഹം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ബാലാത്തിലേ ദൈവകൃപ ലഭിക്കുകയും ഇപ്പോൾ അത്ഭുതകരമായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ പുണ്യവതിയുടെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം സന്തോഷിച്ചു. ബിഷപ്പ് തിരുമേനിയുമായി യാത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞതിന്റെശേഷം മീനമാസത്തിൽ കഞ്ഞമ്മ സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോന്നു.

കഞ്ഞമ്മ വീട്ടിൽ എത്തിയശേഷവും വരാപ്പുഴ മഠത്തിൽനിന്നും, ഈ പുണ്യവതിയേപ്പറ്റി അറിവുകിട്ടിട്ടുള്ള മറ്റു പല കന്യാസ്ത്രീമഠങ്ങളിൽനിന്നും കഞ്ഞമ്മയെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് പല എഴുത്തുകളും വീട്ടിൽ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. യാതൊരു ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളുംകൂടാതെ അത്ഭുതകരമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ആ പുണ്യവതിയെ കന്യാസ്ത്രീമഠത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനു ഏതൊരു സമൂഹക്കാരാണ് ആഗ്രഹിക്കാത്തത്? ദൈവമാതാവിന്റെ വാത്സല്യ ശിഷ്യയായി വിനയത്തിലും ദൈവഭക്തിയിലും ധ്യാനനിഷ്ഠയിലും ജീവിക്കുന്ന പുണ്യവതിയെ ഒരു സ്നേഹിതയാക്കുന്നതിനു കന്യാസ്ത്രീകൾ ആഗ്രഹിച്ചതിൽ എന്താണ് അതിശയിപ്പാൻ

ഉള്ളത്? വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടും ജ്ഞാനസമ്പന്നയുണ്ടാകും ദിവ്യതേജസ്സുകൊണ്ടുമൊന്നും ഉൽകൃഷ്ടമായ കന്യകയെ മഠത്തിന്റെ സുഷ്ഠീരിയരാക്കുന്നതിനു അധികൃതന്മാർ നിർദ്ദേശിച്ചതിൽ തെറ്റും അതൃപ്തപ്പെടാതില്ല. ഡാക്ടർ അട്ടിപ്പേറ്റി തിരുമനസ്സിലെ രൂപയുടെ അധീനതയിലുള്ള ഏതെങ്കിലും കന്യാസ്ത്രീമാർത്തിൽ ചേരുന്നതിനു നിർബന്ധമായി ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തുകൾക്കും ആ പുണ്യവതിക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

കോന്നിയിൽ അട്ടച്ചാക്കൽ ദയറായിലെ സന്ന്യാസിവർത്തനം പ്രാർത്ഥനാജീവിതക്കാരണമായ വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ മത്തായി റമ്പാൻ അവർകൾക്കു വളരെ നേരത്തേതന്നെ ഈ അതൃപ്ത കന്യകയേപ്പറ്റി ദർശനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. “സഭയിൽ ഞാൻ ഒരു അതൃപ്ത കന്യകയെ എഴുന്നേല്പിക്കും. അവളുടെ ജീവിതം അതിശയകരമായിരിക്കും.” എന്നു ദർശനത്തിൽ കർത്താവു തന്നോടുകല്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി ബഹുമാനപ്പെട്ട റമ്പാച്ചൻ സാക്ഷിക്കുന്നു. ഈ കന്യക ഐതായിരിക്കും എന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട റമ്പാച്ചൻ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് 1118-ാമാണ്ടത്തേ കഷ്ടാനഭവ ആഴ്ചയിൽ പത്തനംതിട്ടവച്ച് നമ്മുടെ കഥാനായികയ്ക്കു പഞ്ചമുറവുകൾ പ്രതാപമായത്. ഈ സംഭവത്തേപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ തന്റെ ദർശനവുമായി ഇതിനു വളരെ യോജിപ്പുണ്ട് എന്നു ഗ്രഹിക്കുകയും 1119-ാമാണ്ടത്തെ വലിയനോമ്പിൽ ഈ കന്യകയെ ബ: റമ്പാച്ചൻ ക്ഷണിച്ച് അട്ടച്ചാക്കൽ ദയറായിൽ പ്രത്യേകം താമസി

പ്പിക്കുകയല്ല. അവിടെവെച്ചാണ് പഞ്ചമുറിവുകൾ രണ്ടാംപ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷമായത്. ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത് അതുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും അതിശയങ്ങൾ അവളിൽകൂടെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന കന്യകയേപ്പറ്റി റമ്പാച്ചന് വലിയ ബഹുമാനമാണ്. അടുപ്പാക്കൽവെച്ചു കഷ്ടാനഭവ ആഴ്ചയിൽ റമ്പാച്ചന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം നമ്മുടെ കന്യാക മൂന്നു പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി. ആത്മനിറവോടുകൂടിയ പ്രസ്തുത പ്രസംഗങ്ങൾ ഇന്നും അവ കേൾക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ മാറൊലികൊള്ളുന്നുണ്ട്. ആ പുണ്യവതി അടുപ്പാക്കൽനിന്നു തിരിച്ചുപോയശേഷവും ബ: റമ്പാച്ചൻ പലപ്പോഴും കന്യകയുടെ വീട്ടിൽചെന്നു് ആ പുണ്യവതിക്കുണ്ടാകുന്ന ആത്മീയ അനുഭവങ്ങളേപ്പറ്റി ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും കന്യാക ആത്മനിറവിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തനിക്കു സംശയമുള്ള പല കാര്യങ്ങളേപ്പറ്റി ചോദിച്ചു ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. താൻ ദർശനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ അതുതകരമായ ഒരു കന്യകയെ തന്റെ സഭയിൽ വർത്തമാനകാലത്തുതന്നെ തനിക്കു് അടുത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു ദൈവം എഴുന്നേല്പിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം സന്തോഷിക്കുകയും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

120-ാമാണ്ടത്തെ ഭൂഖവെള്ളിയാഴ്ച പഞ്ചമുറിവുകൾ നമ്മുടെ കന്യകയിൽ പ്രത്യക്ഷമായശേഷം സന്ധ്യയോടുകൂടി പള്ളിയിൽനിന്നു കന്യാക തന്റെ വീട്ടിൽ വന്നുചേർന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ വളരെ ആളുകൾ കൂടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പള്ളിയിൽവെച്ചു് ഉണ്ടായ

അത്ഭുതസംഭവങ്ങൾക്ക് ട്രക്സാക്ഷികളും രോഗശാന്തിക്കായി പലസ്ഥലത്തുനിന്നു വന്നിട്ടുള്ളവരും ആയി അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ജനസമൂഹത്തോടു് ആ പുണ്യവതി സുദീർഘമായ ഒരു പ്രസംഗംചെയ്തു. മാതാപിതാക്കന്മാരും ബന്ധുജനങ്ങളും മറ്റും അത്ഭുതപരതന്ത്രരാകത്തക്കവണ്ണം കന്യാകയുടെ പ്രസംഗം അത്ര ജ്ഞാനസമ്പന്നുണ്ണവു ആത്മപ്രയോദനം നൽകുന്നവയും ആയിരുന്നു. കന്യാകയിൽകൂടി പരിശുദ്ധശുദ്ധായുടെ സംസാരമായി അതിനെ ശ്രദ്ധിച്ചവർ സാക്ഷിക്കുന്നു.

നിരണത്തു് ഇലഞ്ഞിക്കൽ കുടുംബാംഗവും സെൻറ് മേരീസ് ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽസ്കൂളിലെ ഫെഡ് മാസ്റ്ററുമായ ദിവ്യശ്രീ ഇ. പി. ജയിക്കബ് കത്തനാരുടെ രണ്ടു കുട്ടികൾക്ക് സുഖക്കേടായി. രോഗം വർദ്ധിച്ചു് അതിൽ ഒരു കുട്ടി മരണമടഞ്ഞു. മറേറ കുട്ടിക്ക് സുഖക്കേടു വളരെ കൂടുതലായി ആശയില്ലാത്ത നിലയിലെത്തി. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു നമ്മുടെ പുണ്യവതി ആ കുട്ടിയുടെ രോഗശമനത്തിനുവേണ്ടി മുട്ടിപ്പായി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. തന്റെ ദാസിയുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം പ്രസ്തുത കുട്ടിയുടെ രോഗം ദൈവം സൌഖ്യമാക്കി.

സഭയുടെ യോജിപ്പിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥന.

മലങ്കര ഓർത്തോഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയിലെ ഭിന്നത അവസാനിച്ചു് ഉഭയകക്ഷികളും യോജിച്ചു്

ഏകയോഗക്ഷേമമായി പോകുന്നതിനുവേണ്ടി ആ പണ്ഡിതൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിലെ ഒരംഗമെന്നതിലായിൽ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സഭയിൽ യോജിപ്പും സമാധാനവും കൈവരുത്തുന്നതിന് എല്ലാ യാമപ്രാർത്ഥനകളിലും ആ കന്യാക പ്രത്യേകം അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ആകമാനമായ യോജിപ്പിനും സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയും പണ്ഡിതൻ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഓർത്തോഡോക്സ് സഭയുടെ ഐക്യത്തിന് ഒരു വഴി തെളിക്കുവാൻ എന്നുവണ്ണം 1121-ാമാണ്ടത്തെ കഷ്ടാനഭവ ആഴ്ച നമ്മുടെ കന്യാക ആദ്യം തുടങ്ങുന്നതു സെമ്മനാരിയിലെ ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു വീട്ടിൽനിന്ന് ആദ്യവായിക്കു പോയിരിക്കുകയാണ്. അവിടെ മി. റി. വി. ചെറിയാൻ ഉദ്യോഗാർത്ഥം താമസമുള്ളതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ താമസിക്കുന്നതിനും മറ്റും വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ പണ്ഡിതന്റെ അവിടുത്തെ താമസംകൊണ്ടും പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടും ഇപ്പോൾ ഭിന്നിച്ചു നിൽക്കുന്ന മലങ്കര സുറിയാനി സഭകൾതമ്മിൽ യോജിപ്പാൻ ദൈവം ഇടയാക്കുന്നതിൽ ഭാഗ്യമായി. തീവ്രവും നിരന്തരവുമായ പല സമാധാനാലോചനകളും ഫലദായകമായിത്തീരാതെ സുറിയാനിസഭ വീണ്ടും വിപ്ലവജനമായ ഒരു പന്ഥാവിൽകൂടി പരോശമിക്കുന്നതായിട്ടാണല്ലോ ഇപ്പോൾ കാണുന്നത്. ക്രിസ്തുനാമന്റെ അത്മ ശിഷ്യനായിരുന്ന പരിശുദ്ധ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായാൽ ക്രിസ്താബ്ദം അവർത്തിരണ്ടാമാണ്ടു സ്ഥാപിതമായ ഈ പുരാതനസഭ ഇരുവിധം

ശബ്ദകൂടിയും വാവഹാരപ്പെട്ടും അതിന്റെ പണം മുറുപ്പായോഗപ്പെടുത്തിയും വിഷമിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭം യഥാർത്ഥ സമുദായഭക്തന്മാർക്ക് മർദ്ദഭേദകരതന്നെ. സഭയിൽ ഭിന്നിച്ചിട്ടുനിൽക്കുന്ന ഇരുഭാഗക്കാരും ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ ചെയ്യാതെ യാതൊരു സമാധാനത്തോലോ ചെന്നും ഫലോൽഭവമായി ഭവിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. അങ്ങിനെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധസ്സു് ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ മലങ്കരസഭ അതിന്റെ പ്രാചീനതയ്ക്കും ഔദ്യോഗികമായ മഹിമയ്ക്കും അനുയോജ്യമായ നിലയിൽ പുരോഗമിക്കുമായിരുന്നുവല്ലോ എന്നു മനോഹരമായി വ്യക്തമാക്കുന്നതിനായി നിമ്നസ്തരങ്ങൾ എന്തുചെയ്യും? സമാധാനവും ഐക്യവും സഭയിൽ കൈവരുന്നതിനുവേണ്ടി അനേക ഹൃദയങ്ങളിൽനിന്നു് ഉയരുന്ന പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ നമ്മുടെ പുണ്യവതിയായ അതുത കന്യകയുടെ നിരന്തര യാചനയും ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രവേശിച്ചു് ഫലപ്രാപ്തി വരുത്തട്ടെ.

പഞ്ചമുറിവുകൾ 4-ാം പ്രാവശ്യം.

ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനിടയിലായിട്ടുണ്ടു് തുടങ്ങി കഴിഞ്ഞു മൂന്നു വർഷങ്ങളിലേയും പീഡാനുഭവങ്ങളിൽ കൂടി സ്തുതാപാത്ര പഞ്ചമുറിവുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നമ്മുടെ കിമാനായികയ്ക്കു് ഒരു നൂറ്റാണ്ടി ഇരുപത്തിയൊന്നു മാണ്ടത്തെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളു് ചേർന്നു് ആണിപാടുകൾ ദൃഢമാകാതെയിരിക്കുകയില്ലെന്നു നേരത്തേതന്നെ അറിയാമായിരുന്നു. മുൻ വർഷങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് ഈ വർഷം കന്യകയുടെ ജീവിതത്തിൽതന്നെ പ്രത്യ

ക്ഷമായ വന്യാസം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ നെറ്റിയിലുപത്തിടുന്നാവാണ്ട് ഹാശാആഴ്ചയിൽ എന്താണ് ഉണ്ടാകുവാൻപോകുന്നതെന്നു പലരും ശങ്കിച്ചിരുന്നു. അതുതകരമായ പരിവർത്തനം ഭക്ഷണം കൂടാതെ ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള ശരീരസ്ഥിതി ദൈവത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ മറ്റൊരു അതിശയസംഭവംകൂടാതെതന്നെ ആ പുണ്യവതിയുടെ ജീവിതം അസാധാരണയായി ഏവർക്കും ദൃശ്യമാകുന്നതാണ്.

121-ാമാണ്ടത്തെ വലിയനോമ്പിൽ മി. റി. വി. ചെറിയാന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം നമ്മുടെ കന്യക ആലുവായിൽ എത്തി താമസമായി. പെൺഹാവാഴ്ചാവരെ ആലുവായിൽ താമസിച്ച് അവിടുത്തെ സൈമ്മനാരിപള്ളിയിലെ ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിച്ചു. ഈ അതുതകന്യകയുടെ ജീവിതത്തേപ്പറ്റി കേട്ടറിഞ്ഞ് വടക്കൻ ഇടവകകളിൽനിന്ന് അനവധി ആളുകൾ പ്രസ്തുത പള്ളിയിൽചെന്ന് നമ്മുടെ പുണ്യവതിയെ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. കന്യകയുടെ താമസവീട്ടിലും പള്ളിയിലും ആളുകളുടെ ചെരുപ്പുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ താമസം പ്രയാസമായിത്തീർന്നു. ആലുവായിൽ എത്തിയ നിമിഷമുതൽ മെന്തവൃതത്തിൽ ആ പുണ്യവതി സമയം കഴിച്ചുവന്നു. മറ്റുള്ളവരുമായിട്ടുള്ള സംസാരങ്ങൾ തീരെ കുറയ്ക്കുകയും ദൈവവുമായിട്ടുള്ള സംസാരത്തിലും സാസത്ത്ത്തിലും ദിനങ്ങൾ ചെലവിടുകയുംചെയ്തു. തനിക്കു പല സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന എഴുത്തുകൾക്കു് ഒന്നിനും മറുപടി അയയ്ക്കുവാൻപോലും സമയം എടുത്തിരുന്നില്ല.

വീട്ടിൽനിന്നു പോയശേഷം തന്റെ പ്രിയ മാതാവിനും മാത്രം തന്റെ യാത്രയേയും അവിടുത്തെ താമസത്തേയുംപറ്റി വിവരിച്ച് ഒരു എഴുത്തു് അയക്കുകയുണ്ടായി.

ചെമ്പന്തറവാട്ടാഴ്ച സന്ധ്യ ആയപ്പോൾമുതൽ കന്യകയുടെ ശരീരത്തിൽ വേദന ആരംഭിച്ചു. മി. റി. വി. ചെറിയാൻ ഭാര്യയും അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ആളുകളേ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്ന് രാത്രിയിൽ ആ കന്യക ഒട്ടം തന്നെ ഉറങ്ങിയില്ല. യേശുക്രിസ്തു ഗതശമനേം തോട്ടത്തിൽ ഉറങ്ങാതെ പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും പാപഭാരത്താൽ ഞെരുങ്ങിയും പിതാവിനോടുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിൽ കഴിച്ചതുപോലെ ആ പുണ്യവതി തനിക്കുണ്ടായ വേദനയേ സന്തോഷപൂർവ്വം സഹിച്ചു് ധ്യാനത്തിൽതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച നേരം പ്രഭാതമായി. അന്നത്തേ ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിക്കാൻവേണ്ടി മി. ചെറിയാൻ നമ്മുടെ കന്യകയേയും കൊണ്ടു് സ്നേഹ്യൻ കോറിൽ പറവൂർ പള്ളിയിലേക്കു് പോയി. അവിടെചെന്നു് രാവിലെമുതൽ ആ പള്ളിയിലെ ശുശ്രൂഷയിൽ അവർ സംബന്ധിച്ചു. മുൻകൊല്ലങ്ങളിലേപ്പോലെതന്നെ ഈയാണ്ടിലും ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ഇരുപത്തിരണ്ടര ആയപ്പോൾ ആ പുണ്യവതിയുടെ ശരീരത്തിൽ പഞ്ചമുറിവുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. മുമ്പു് പൊട്ടിപ്പുളള അഞ്ചു് സ്ഥാനങ്ങളിലും കരിശാക്രതിയിൽ തൊലിപൊഴി രക്തം ഒലിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ അതുഭൂതകരമായ കാഴ്ചകാണാൻ പള്ളിയിൽ ആളുകൾ തി

ക്ഷിപ്രം ദൈവത്തിന്റെ അതിശയപ്രവർത്തികളേപ്പറ്റി അവർ വിസ്മയിച്ചു, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥത്തെയും അവൻ ദൈവപുത്രനായിരുന്നു എന്ന സത്യത്തെയും സർവ്വലോകത്തെയും ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ഈ സംഭവം മതിയാകുന്നതാണ് എന്ന് അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ആളുകൾ സാക്ഷ്യം ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി സന്ധ്യയോടുകൂടി ആ പുണ്യവതിയേ കാറിൽ മി. ഹെറിയാന്റെ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു.

ഭാവിജീവിതം.

നമ്മുടെ കഥാനായികയുടെ സുസ്ഥിരവിദ്യാഭ്യാസം മതിയാക്കിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇനിയും ഭാവിജീവിതം എവിടെയാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടത് എന്ന് കന്യാക ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വീട്ടിൽനിന്ന് ഏതെങ്കിലും ഒരു കന്യാശ്രീമന്തിലേക്ക് മാറിതാമസിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ആഗ്രഹിച്ചു കാത്തിരിക്കുകയാണ് ഏതുമന്തിലാണ് ചേരേണ്ടത് എന്ന് ഇരുപതുനാൾ തീരുമാനിച്ചിട്ടില്ല. കർത്താവ് തനിക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ എവിടെ എങ്കിലും താമസിച്ചു പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും ശിഷ്ടാത്മ്യം കഴിക്കുന്നതിന് കന്യാക ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തനിക്ക് ലഭിക്കുന്ന നൽവാപ്രകാരം രോഗികൾക്കും അഗതികൾക്കും വെണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും സഹായം ചെയ്യുന്നതിനും പുണ്യവതിക്ക് ഉദ്ദേശമുണ്ട്. കർത്താവ് കൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഉയരത്തിൽനിന്ന് തനിക്ക്

ലഭിച്ചു കരിയ്ക്കു് രോഗശാന്തിക്കും വാഴ്വിന്നുവേണ്ടി ഉപയോഗിപ്പാൻ കന്യക ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആയതിന്നു് ദൈവത്തിൽ നിന്നു് അനുവാദം കിട്ടിക്കഴിയുന്നതിനോടുകൂടി അനേകർക്കു് അതുമൂലം പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കുന്നതാണു്.

കന്യകയുടെ പിതാവിനോ ബന്ധുജനങ്ങൾക്കോ അവളേപ്പറ്റി യാതൊരു ഉൽക്കണ്ഠയും അവകാശമില്ല. ധരിക്കുന്നതിനുള്ള വസ്ത്രം രാത്രിയിൽ വിത്തുലപുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന്നും ആവശ്യമായ വിളക്കു് ഇവ കൂടാതെ മറ്റൊന്നും ആവുവതിക്കു് ആവശ്യമില്ല. വസ്ത്രാദികളും വിളക്കിനുള്ള മെഴുകുതിരികളും പലരുടെ സഭാവനകളായി പുണ്യവതിക്കു് ലഭിക്കുന്നുണ്ടു്. നമ്മുടെ കന്യകയേ കാണുകയും പരിചയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പല ആളുകളും പ്രാർത്ഥിപ്പാൻവേണ്ടി ഓരോ ലിസ്റ്റുകൾ ആവുവതിയേ ഏൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുടുംബത്തിൽ സമാധാനം, ഹൃദയം, രോഗശാന്തി, സന്താനലബ്ധി, പരീക്ഷാവിജയം, അകലെ താമസിക്കുന്നവരുടെ സൗഖ്യം, വിദേശങ്ങളിൽ നിന്നു് പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ ക്ഷേമമായ തിരിച്ചുവരവു് മുതലായ ഓരോ കാര്യങ്ങൾക്കു്വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പുണ്യവതിയോടു ആവശ്യപ്പെടുക സാധാരണയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. യാതൊരുത്തരുടേയും കാര്യത്തിൽ ഉദാസീനത ഭാവിക്കയോ, ഏൽപ്പിക്കുന്ന സംഗതി വിട്ടുകളയയോ ചെയ്യുകയില്ല.

ഈ അതൃതകന്യകയേപ്പറ്റി സഭയിൽനിന്നും അധികൃതമായി എന്തെങ്കിലും പ്രസ്താവിപ്പാൻ സമയമായിട്ടില്ല. കന്യകയുടെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങളേ ഇപ്പോൾ ഓർമ്മക്കുവേണ്ടി കുറിച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരമുള്ള കുറിപ്പിന്റെ ഒരു വിവരണം മാത്രമാണ് ഈ ചെറുപുസ്തകം. മലങ്കരയുടെ അഥവാ ഈ ഭാരതഭൂമിയുടെ ഒരു അണയാത്ത ദീപസ്തംഭമായും, ആദർശമഹിമാരത്നമായും സഹായസങ്കേതമായും നമ്മുടെ പുണ്യവതി എന്നൊന്നും പരിലസ്യക്കുന്നതിന് (ജഗദീശ്വരൻ) സർവ്വശക്തനായ ദൈവം സഹായിക്കട്ടേ എന്ന് ഈ എഴുത്തുകാരനും ഉള്ളടക്കം എഴുത്ത് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

അനുഭവസാക്ഷികൾ.

കോന്നിയിൽ അട്ടച്ചാക്കൽ ദയറായിൽ നിന്നും വെരിറവ. പി. എ. മാത്യുസ് റമ്പാൻ അവർകൾ ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ പേക്ക് താഴെപറയുന്നപ്രകാരം എഴുതുന്നു.

Konni. A. O. & P. O.

Travancore, S. India

Date 2—9—121.

Dear & Rev. Father,

ബ. അച്ചന്റെ എഴുത്തിൽ കാണുന്നപ്രകാരം 119-ലെ ഹാശാ ആഴ്ചയിൽ തിരുക്കുടവിൽ ക

ഞമ്മ ഇവിടെ അടുത്തുവന്ന് താമസിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ പള്ളിയിലെ ആരാധനകളിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. അന്ന് ഇവിടെവെച്ച് ഓഖവെള്ളിയാഴ്ച അമ്മനാഥന്റെ പഞ്ചമുറിവുകൾ അവളുടെ ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടായി എന്നുള്ളതു് പരമാർത്ഥമാണ്. കഴിഞ്ഞ ആണ്ടിലും (120) അപ്രകാരം ഉണ്ടായതായി എനിക്കു് അറിയാം. ഈ ആണ്ടിലും അങ്ങനെ ഉണ്ടായെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഇപ്പോൾ ആ കന്യാക ആലുവായിൽ ഉണ്ടു്. അവൾ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വവും മനുഷ്യക്കു് എത്രയും പ്രയാജനവും ആയി തീരുവാൻ പാപികളായ നമുക്കു് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

.....

Yours affly

Ramban Mathews. ഒപ്പ്.

വളഞ്ഞവട്ടം ഓർത്തോഡോക്സ് സുറിയാനിപ്പള്ളി വികാരി പനയ്ക്കാമറ്റത്തു് റവ. ഫാർ. അലക്സാണ്ടർ അവർകൾ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു.

തെക്കേടവിൽ കുടുംബക്കാർ വളഞ്ഞവട്ടം സുറിയാനിപള്ളി ഇടവകക്കാരാണ്. അവർ എല്ലാവരേയും എനിക്കു് നല്ലപരിചയമാണ്. തെക്കേടവിൽ മി. കുരുവിളസാറിന്റെ മകൾ കഞ്ഞമ്മ 120-ാണ്ടത്തേ ഹാശാ ആഴ്ചയിൽ വീട്ടിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു് വളഞ്ഞവട്ടം പള്ളിയിലെ ആരാധനകളിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഓഖവെള്ളിയാഴ്ച അതിരവിയിലെ അവൾ പള്ളിയിൽ വന്നപ്പോൾ ഉച്ചകഴി

ഞെപ്പോൾ ശരീരത്തിൽ ആസകലം വേദന ആരംഭിക്കുകയും നിലത്തുകിടന്ന് കരേസമയം ഉരുളുകയും ചെയ്തു. സ്ത്രീബാഹ്യോഷത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ ഞാൻ പള്ളിയിൽ ആരംഭിച്ചു. കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കഞ്ഞമ്മയുടെ ശരീരത്തിൽ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ പഞ്ചമുറിവുകൾ പ്രത്യക്ഷമായി. മുമ്പു ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ തന്നെ തൊലിപൊട്ടി രക്തം ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കഞ്ഞമ്മയുടെ മുററിലും അനേകം ആളുകൾ കൂടിനിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ശുശ്രൂഷ അവസാനിപ്പിച്ചശേഷം ഞാൻ ഇറങ്ങിപ്പോയി. കഞ്ഞമ്മയുടെ ശരീരത്തിലെ പഞ്ചമുറിവുകൾ കാണുകയുണ്ടായി.

കത്താവിന്റെ ആണിപാടുകൾപോലെ തന്നെ അവ ദൃശ്യമായിരുന്നു. കഞ്ഞമ്മക്കുണ്ടായ വിവശതയിൽനിന്ന് അവൾ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ സമയം അഞ്ചുമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മറുചിലരുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണ് കഞ്ഞമ്മ വീട്ടിലേക്ക് പോയത്.

കഞ്ഞമ്മയിൽകൂടി ദൈവം അതിശയം പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ വളരെ അപൂർവ്വമായിമാത്രം സംഭവിക്കുന്ന ഈ മാതിരി അതൃതങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വശക്തിയേയും തന്റെ ദിവ്യ വിചാരണയേയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ദൈവനാമത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ പ്രയോജനത്തിനുമായി കഞ്ഞമ്മയുടെ ജീവിതം ആയിരിക്കുന്നതിന് ഞാനും ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

എന്ന്, പറയ്ക്കാമറയ്ക്കും

റവ. ഫാദർ. പി. കെ. അലക്സാണ്ടർ.